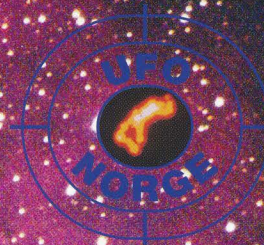

UFO

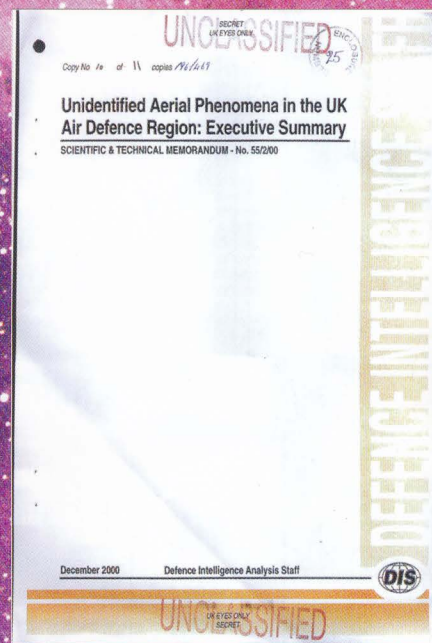

NORGES STØRSTE SPESIALTIDSSKRIFT OM UFO-FENOMENET NR. 2 2006 25. ÅRGANG

**Roswell-filmen avslørt
som bløff**

**Condign-
rapporten:
Ny britisk
UFO-undersøkelse**

**Stort
intervju
med
Edgar
Mitchell**

ABONNEMENTSPRIS KR. 260,- PR. ÅR

UTGITT AV UFO-NORGE

LØSSALG KR. 70,-

ISSN 0800-1758

TIDSSKRIFTET UFO NR. 2 2006 - 25. ÅRGANG

Logoen til venstre viser
et bilde tatt av Hessdalen-
fenomenet i 1984

Utgitt av UFO-NORGE
- en landsomfattende organisasjon
Organisasjonsnummer 978 617 328

Utgivelse

Tidsskriftet UFO utgis av organisasjonen UFO-NORGE, som uavhengig arbeider med registrering og studium av UFO-fenomenet, samt informasjon til abonnentene og offentligheten.

Redaksjon

Ansvarlig redaktør

Mentz D. Kaarbø
Strandgaten 221
5004 Bergen
Tlf. 55 23 17 59
Mobil: 415 43 419
E-post: mentz.karbo@ufo.no

Redaktør Internett

Harald Søvik
Elgsetergaten 47/F3
7030 Trondheim
Tlf. 924 54 291
E-post: harald.soevik@ufo.no

Medredaktør

Ole Jonny Brønne
Karl Staaffsvei 70
0665 Oslo
Tlf. 22 65 12 02
Mobil: 990 31 699
E-post: ojb@ufo.no

Illustrasjoner

Rune Enger
Rosenkrantzgaten 112
3023 Drammen
Tlf. 416 95 306

Innlevering av stoff: Mentz Kaarbø eller Ole Jonny Brønne

Abonnement

Tidsskriftet UFO utkommer 4 ganger i året.
Abonnement for 2006 koster kr. 260,-
Medlemsskap inkl. abo. for 2006, kr. 350,-
Beløpet betales enkeltst over bank/postgiro.
Gironummer: 2470 17 28862

Trykk

Princo Unique
Borgejordet 21
3269 Larvik

Abonnementsadresse

UFO-NORGE
Karl Staaffsvei 70
0665 Oslo

Layout/ombrekking

Mentz Kaarbø
Adresse/e-post: Se over

Copyright UFO-NORGE 2006

Innholdet i UFO kan gjengis med inntil 50 ord fra hver artikkel uten spesiell avtale, forutsatt at full kildeangivelse er gitt. Ytterligere gjengivelse av stoff, kun etter skriftlig avtale med UFO-Norge. Artiklene i bladet fremstår som bidrag til, kjennskap om og forståelse av UFO-fenomenet og forskningen av dette, uten at organisasjonen UFO-Norge eller bladets redaksjon er ansvarlige for eller nødvendigvis deler de fremsatte meninger.

Organisasjonsoversikt for UFO-NORGE

Daglig ledelse

Ole Jonny Brønne
Stein Carlsen
Ole-Morten Vestby

Informasjons-, kontakts-, og abonnementsadresse

UFO-NORGE
v/Ole Jonny Brønne
Karl Staaffsvei 70
0665 Oslo
Tlf. 22 65 12 02
Mobil: 990 31 699
E-post: ojb@ufo.no

UFO-NORGEs

Internettider
www.ufo.no

Avdelinger og ledere

Rapportsentral og avd. UFO-NORGE Midt

Arnulf Løken
Engveien 6C
7600 Levanger
Tlf. 74 08 28 02
Mobil: 906 86 568
E-post: arnulf@ufo.no

UFO-NORGE Nord

Leif Normann Solhaug
Indre-Sand
8387 Fredvang
Tlf. 76 09 40 02
Fax: 76 09 44 27
Mobil: 916 76 044
E-post: leif.solhaug@ufo.no

UFO-NORGE Øst

Stein Carlsen
Bjørnebærstien 21
1348 Rykinn
Tlf. 48 08 64 70
E-post: scar@ufo.no

UFO-NORGE Vest

Ottar Sæbjørnsen
Øverlandsvn. 29
6416 Molde
Tlf. 71 25 21 13 / 926 01 149
E-post: ottar@ufo.no

UFO-NORGE Sør

Anders Jan Funnemark
3825 Lunde
Tlf. 35 94 75 78
E-post: anders@ufo.no

Prosjekt Hessdalen

v/Erling Strand
Bukholmveien
Ullerøy
1747 Skjeberg
Tlf. 69 16 96 00
Mob. 414 25 411
Fax. 69 16 80 18
E-post: erling.p.strand@hiof.no

Vi oppfordrer våre abonnenter til snarest mulig å sende melding om adresseforandring til vår abonnementsadresse ved endring av bopel.

Oversikt over lokalgrupper tilsluttet UFO-NORGE

UFO-Sarpsborg

v/Ole-Morten Vestby
Postboks 90
1745 Skjeberg
Tlf. 970 76 610
E-post: afgm@ufo.no

Astronomi

Jan Qvamv/Robert Moklev
Fløyveien 47
3080 Holmestrand
E-post: jq@ufo.no

UFO-Rogaland

v/Robert Moklev
Inger Hagerupsgt. 12
4020 Stavanger
Mob. 907 49 809
E-post: ufor@usa.net
Hjemmeside:
www.qsl.net/la3eq/ufo-rogaland

UFO-Hamar

2322 Hamar
Tlf. 62 59 61 83
E-post: hamar@ufo.no

UFO-Sandefjord

Østerøyveien 401
3237 Sandefjord
Tlf. 33 45 07 26
E-post: sandefjord@ufo.no

Fra redaksjonen

I dette nummer bringer vi et par sensasjoner (om enn av det mer moderate slaget): Nyheten om at det britiske forsvarsdepartementet på slutten av 1990-tallet utførte omfattende undersøkelser av UFO-fenomener over Storbritannia, og at den berømmelige obduksjonsfilmen fra Roswell er et falsum.

For å ta den første nyheten først: Det har vært en kjent sak at skiftende britiske regjeringer i årenes løp har benektet at det noensinne har vært gjort offisielle UFO-undersøkelser i Storbritannia. Men takket være pågående utspøringer fra de to engelske UFO-etterforskerne David Clarke og Gary Anthony ble det tidligere i år kjent at forsvarsdepartementet mellom 1996 og 2000 likevel hadde gjennomført en studie av UFO-fenomener i britisk luftrom de siste 30 år. Konklusjonen var - ikke overraskende kanskje - at fenomenene (kalt uidentifiserte atmosfæriske fenomener, UAP) ikke representerte noen form for utenomjordisk teknologi og heller ikke utgjorde noen særlig fare for lufttrafikken i samme område.

Hvor sensasjonelt dette egentlig er kan selvsagt diskuteres. Omfanget av undersøkelsen er vel hva vi kan kalle adekvat, mens kvaliteten ved nærmere ettersyn må betegnes som ikke helt tilfredsstillende. En del lesere vil kanskje huske vår omtale av den såkalte COMETA-rapporten, som ble offentliggjort i Frankrike i 1999. Dette var en undersøkelse foretatt på et høyere nivå og med større ressurser enn den britiske, og, ikke minst - konklusjonen var tvert motsatt: UFO-fenomenet representerte høyst sannsynligvis utenomjordisk teknologi og fortjente virkelig et grundigere studium.

COMETA-rapportens oppsiktsvekkende slutning overgår egentlig bare av dens særmerkte manglende påvirkning i UFO-miljøet. I årene som er gått siden den kom ut, er det nærmest påfallende i hvor liten grad den er sitert og diskutert i tonengivende kretser. Dette har vi påpekt før, uten å kunne finne noen spesifikke årsaker. Det synes likevel som det er en betydelig treghet og nærmest likegyldighet i miljøet som resulterer i manglende reaksjon på betydningsfulle innspill i debatten.

Den andre nyheten i dette nummer er oppslaget om at Roswell-filmen (i alle fall med overveldende grad av sannsynlighet) er bløff fra ende til annen. For en stadig større del av dagens ufologer er dette ikke noen overraskelse. Allerede ved første visning for mer enn 10 år siden, var antallet tvilere betydelig, et antall som bare er blitt større i årene som er gått. Når nå nyheten er kommet om at det hele må regnes som en bløff, vil det være svært fristende for mange å si "hva sa vi". UFO-NORGE som den gang forholdt seg avventende, det vil si hadde en skeptisk, men ikke avvisende holdning, kan kanskje slås i hartkorn med "de troende" på det tidspunktet. Mulig det, men vi tror likevel ikke at det er så veldig stor grunn til å gå i oss selv på grunn av denne saken. Ufologien er full av slike historier og dette var bare en av dem.

— Mentz Kaarbo

**UFO-NORGE ønsker
leserne en god sommer!**

Innhold

4 Rapportnytt

Det er relativt få saker denne gangen. Vi antar at stadige lysere kvelder og netter har hatt sitt å si.

8 Condign-rapporten: Storbritannias hemmelige UFO-etterforskning

Årets store avsløring på feltet. En undersøkelse av UFO-fenomenet over de De britiske øyer de siste 30 år. Relativt grundig, men rapporten har sine mangler.

9 Karl T. Plock er død

En skeptisk etterforsker av Roswell-saken har sagt sitt siste ord.

10 Hessdalsekspedisjonen 2006

Tre optimistiske karer tok en tur til Hessdalen for å få et glimt av fenomenet. Stjernehimmelen var flott, men vinterkulden satte sine spor.

12 Reisen til Månen forandret hans liv

UFO-Aktuelt's Clas Svahn har truffet Apolloastronaut Edgar Mitchell. Mitchell har interessert seg for parapsykologi i mange år og har også sitt syn på Roswell-affæren og UFO-fenomenet. Han har de siste tiår reist verden rundt og forelest om parapsykologi og sine erfaringer fra sitt liv som astronaut.

21 Harley Rutledge er død

Mannen bak historiens første vitenskapelige UFO-undersøkelse, i USA i 1970-årene, er gått bort. Undersøkelsen "Project Identification" var viktig også viktig for utviklingen av Prosjekt Hessdalen.

22 Filmen fra Roswell avslørt som bløff

Nå er det bekreftet: Den berømmelige "obduksjonsfilmen" fra Roswell, vist første gang i 1995, er et svindelnummer. Filmen var tiårets største UFO-sensasjon da den ble kjent og UFO-etterforskerne delte seg raskt i to leire: Troende og tvilere.

24 Presseklipp

Det har vært en litt hektisk med presseoppslag i dette nummer, i motsetning til forrige periode.

26 Bokanmeldelser

Om merkelige lysfenomener over hele verden; sannheten om Uri Geller; en litt uforståelig kultklassiker og en håpløs DVD om UFO-fenomenet.

28 Leserbreve

Fra Norsk Kornsirkelgruppe og Albert Hauser i Danmark.

*Forsidefoto/bakgrunn: Bilde av Rosettetåken, som ligger i stjernebildet Monoceros.
© N.A.Sharp/NOAO/AURA/NSF*

RAPPORTNYTT

Ved Arnulf Løken

Tilsiget av innkomne rapporter har vært begrenset siden sist. Vi antar at litt av årsaken er at vi nærmer oss den lyse årstid. Observasjonene har denne gang vært konsentrert rundt Trøndelag-fylkene.

Orkanger i Sør-Trøndelag

Dato: 11. november 1990
Tidspunkt: ?
Varighet: 30-50 sekunder
Farge: Rød
Lyd: Ingen
Type: NL

Atle Stenvik fra Orkanger i Sør-Trøndelag hadde en merkelig opplevelse en høstkveld ca. 1990. Han forteller følgende:

Jeg skulle hjem fra søskenbarnet nitt. Da jeg kom mellom huset til onkelen min og der jeg bodde hos min mor så jeg et rødlig lys som svevde i luften. Det kom inn fra

venstre (himmelretning ukjent), og svevde over meg med en fart på ca. 5-10 km i timen. Lyset var ca. 5 meter over bakken, og fór bort i skogen. Jeg ble litt redd med det samme, men etter en stund tenkte jeg det kunne ha vært et signalskudd eller signallys. Så jeg tenkte ikke mer på det, og holdt dette for meg selv.

Men året etter skjedde akkurat det samme, på samme sted. Siden den gang har jeg vært sikker på at det ikke var noe signalskudd.

Selv i dag aner jeg ikke hva det kan ha vært. Jeg så lysfenomenet alene med mine egne øyne. Jeg har ikke hatt problemer med synet heller.

Rørвик i Nord-Trøndelag

Dato: 12. mars 2006
Tidspunkt: Kl. 19.07 NNT
Varighet: 37 minutter
Farge: Blåhvit, oransje, grønn, rød og gulhvit
Lyd: Ingen
Type: NL - Fotosak

Hege Gundersen fra Rørвик i Nord-Trøndelag har sendt oss denne rapporten:

Vi gikk fra Engansvegen 76 og sørover mot hjemmet vårt i Engansvegen 8 da vi plutselig oppdaget noe rart på himmelen i sørøst. Det blinket flere farger, var ovalt og så ut som om det lå på et brett. Fly kunne det ikke være på grunn av de mange fargene. Det beveget seg ganske raskt. Om det kom lyd fra objektet er ikke godt å si grunnet avstanden. Vel hjemme ble mine to andre barn gjort oppmerksomme på lysfenomenet, og vi kunne alle observere det i mer enn en halvtime.

Trondheim

Dato: 15. mars 2006
Tidspunkt: Kl. 18.20 NNT
Varighet: Ca. 4-5 minutter
Farge: Gulhvit
Lyd: Ingen
Type: NL

To observatører fra Trondheim har sett et lysfenomen på himmelen og sendt oss følgende rapport:

Vi satt i stuen da vi fikk se et lys på himmelen i vestlig retning. Vi trodde først det var et fly, men det beveget seg ikke som et fly vanligvis gjør. Jeg tok kikkerten for å se hva det var, og oppdaget noe som datt ned fra himmelen med en ildkule rundt seg. Det kunne sammenlignes med en meteor på vei mot jorden. Ildkulen hadde korona med hale etter seg. Til å begynne med lyste den konstant gulhvitt, for så å avta. Fenomenet var for langt unna til at vi hørte lyd. Størrelsen var som et fly på avstand.

Observasjonen varte ca. 4-5 minutter. Både jeg og samboeren ble nokså forundret over dette. Vi kunne se objektet helt til det forsvant bak fjelltoppen Gråkallen vest for Trondheim, der objektet ble litt svakere idet det forsvant bak fjellet.

Været var klart, vindstille og minus 5 grader. Det var fortsatt lyst ute.

Steinkjer i Nord-Trøndelag

Dato: 26. mars 2006
Tidspunkt: Kl. 00.00 NNT
Varighet: To timer
Farge: Gulhvit
Lyd: Ingen
Type: NL

Torberg Østerås fra Steinkjer var vitne til noe merkelig på nattehimmelen natt til

Fortsettelse på side 6

Oversikt over de viktigste observasjonene som er registrert i perioden 1. mars til 1. juni 2006.

Observasjonsdato	Begynnelses-tidspunkt	Varighet	Observasjons-sted	Ant. obser-vatører	Beskrivelse	Evt. identi-fikasjon
11.11.90	?	30-50 sek	Orkanger i N-T	1	Lysende fenomen på kloss hold	
12.03.06	19.07 NNT	37 min	Rørвик i N-T	4?	Ovalt, fargerikt fenomen	
15.03.06	18.20 NST	4-5 min	Trondheim	2	Ildkule med korona	
26.03.06	00.00 NNT	2 t	Steinkjer	1	Lysende objekt m	Jupiter?

UFO-NORGE

RAPPORTSENTRALEN

Observasjonskategorier:

NL – Nocturnal Lights – fenomener observert om natten, ofte som lyspunkt eller med begrenset vinkeldiameter (relativ utstrekning mindre enn fullmånen)

DD – Daylight Disc – fenomener observert i dagslys, ofte med klart avgrenset form

FS – Fotosak – fenomener avbildet på foto (film/digitalt)

CE-1 – Nærkontakt av 1. grad – fenomen observert på bakken på mindre enn 150 meters hold

CE-2 – Nærkontakt av 2. grad – fenomen observert på bakken på mindre enn 150 meters hold og som etterlater seg fysiske spor

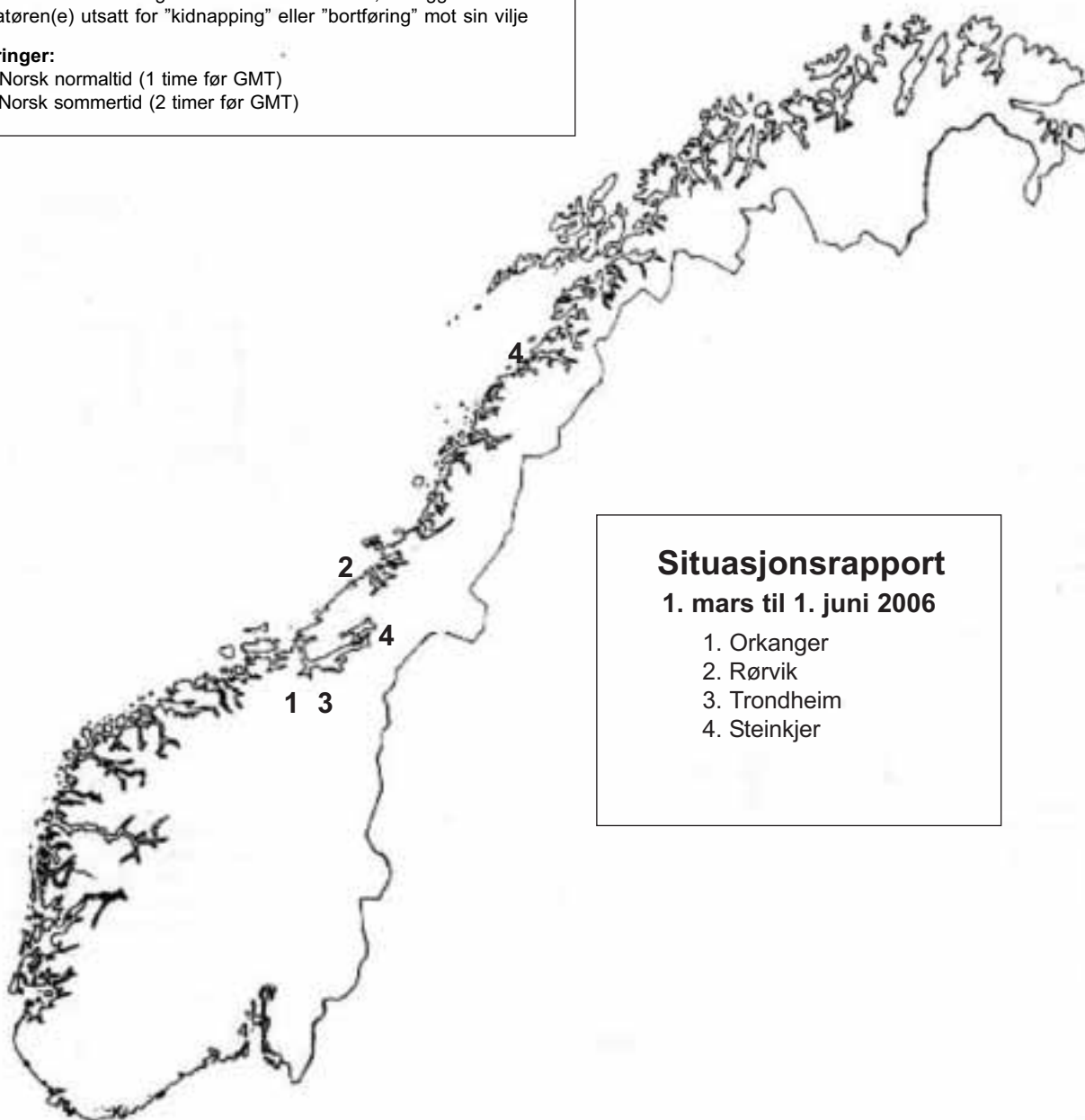
CE-3 – Nærkontakt av 3. grad – fenomen observert på bakken på mindre enn 150 meters hold, med levende vesener ("humanoider") i forbindelse med dette.

CE-4 – Nærkontakt av 4. grad – samme som CE-3; i tillegg blir observatøren(e) utsatt for "kidnapping" eller "bortføring" mot sin vilje

Forklaringer:

NNT = Norsk normaltid (1 time før GMT)

NST = Norsk sommertid (2 timer før GMT)

Situasjonsrapport

1. mars til 1. juni 2006

1. Orkanger
2. Rørvik
3. Trondheim
4. Steinkjer

søndag 26. mars 2006.

Tilfeldigvis oppdaget han et rundt gulhvitt lysfenomen ca. kl. 24.00. Det var synlig på sørsthimlen ca. 10 grader over horisonten. Størrelsen var omtrent en fjerdedel av Månen.

Ut fra lyset kom to mindre lysfenomener med samme farge som det store. Disse fór ut til venstre for det store lyset. Der beveget de seg i stor hastighet opp og ned, fra side til side. Ette en stund "parkerte" de på linje under på skrå til venstre for det største lyset. Det virket som en lysstripe gikk gjennom alle tre. Deretter forsvant de to små lysene inn i det store igjen.

Plutselig ble det synlig en oval sort flekk midt på det store lyset. Flekken var omtrent halvparten så stor som selve lysfenomenet.

Etter hvert kom det til syne flere grønne kronglete streker inne i det sorte feltet. Strekene startet alltid i toppen av feltet og forsvant ut til høyre. Hver strek var synlig i omtrent to sekunder, og ingen var like.

Ved 3-4 anledninger vistess grønne ringe inne i feltet. Disse forsvant ved å krympe, eller forvinne innover.

Østerås holdt jevnlig lyset under oppsikt utover natta. Ved 02-tiden ble det borte. Om det slukket eller fór opp eller ned vet han ikke.

Kommentar:

Etter å ha intervjuet Østerås, undersøkt almanakken, samt sett på stjernene i sørøstlig retning, kan fenomenet forklares med planeten Jupiter. I slutten av mars måned stod

Jupiter opp kl. 23.36, er i sør kl. 03.26 og går ned kl. 07.11.

Retning og høyde over horisonten på lysfenomenet Torberg Østerås så kan stemme med denne planeten. Forklaringen på de to lyskulene som kom ut av det store lyset kan muligens forklares med at vitnet så på lyset med en gammel, oppskrapet og svært møkkete kikkert han hadde funnet ute for flere år siden. Med en håndholdt kikkert er det vanskelig å være helt stø på hånden. Små vibrasjoner kan forårsake store utslag på stjerner på himmelen. Under Jupiter kan man se flere mindre stjerner. Disse er nesten umulig å se med det blotte øye, mens en kikkert vil forsterke disse. Dermed kan årsaken til de to små lysene forklares med at kikkerten forsterket dem, og observatøren ikke klarte

Merkelige spor på gressplen

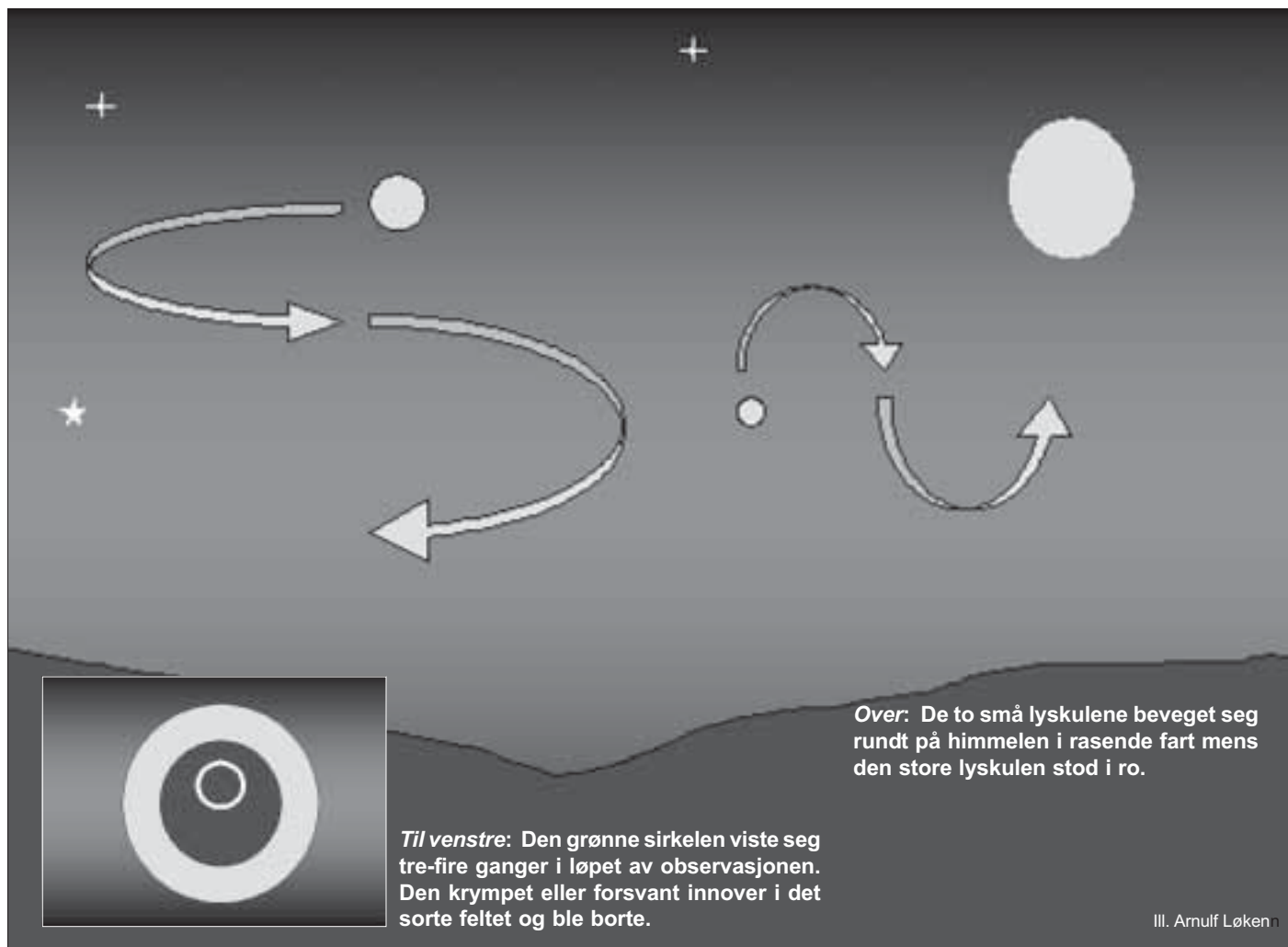

Geir Michael Grasli fra XXX sendte en del bilder til UFO-NORGE av noen merkelige spor i gressplen utenfor huset. Sporene kom i løpet av natten til den 9. mai i år og fotografert om morgenen (dato på bildene er feil). Merkene på alle bildene er kun funnet innenfor et område på 3 x 9 meter. Hverken hos naboene eller noe annet sted på deres egen plen er det slike merker, kun innenfor dette lille området. Grasli bor ganske øde og er sikker på at det ikke er fremmede folk som har vært her, da ville de tre hundene deres ha reagert.

Grasli har spurt sin mor som er lærer, og som ofte er ute i

skogen med elever for å se og lære om dyrespor. Hun hadde ikke sett maken tidligere. Grasli henvendte seg derfor til UFO-NORGE, i håp om at vi hadde en forklaring, eller at vi kunne ha sett noe liknende før.

UFO-NORGEs konklusjon er at det hele minner om spor etter grevling som har gravd etter meitemark. Det kan eventuelt også være snakk om smågnagere som har prøvd å lage "tunneller" i bakken. Aktuelle kandidater er først og fremst forskjellige arter mus. Vi regner uansett saken for å være oppklart.

Over: De to små lyskulene beveget seg rundt på himmelen i rasende fart mens den store lyskula stod i ro.

Til venstre: Den grønne sirkelen viste seg tre-fire ganger i løpet av observasjonen. Den krympet eller forsvant innover i det sorte feltet og ble borte.

Ill. Arnulf Løken

å holde kikkerten rolig. Et stort lys ser i farten "roligere" ut enn to små.

Til slutt skal det nevnes at vitnet under

intervjuet gav uttrykk for en stor interesse for UFO-fenomener, og ønsket svært gjerne å se "noe"!

Steinkjer, 26. mars 2006.

Karl T. Pflock er død

UFO-etterforskeren Karl T. Pflock døde 5. juni i sitt hjem i Placitas, nær Albuquerque i New Mexico, i en alder av 63 år. Han led av muskelsykdommen amyotrofisk lateral sklerose de siste tre årene av sitt liv.

Pflock var forfatter både av fiction og non-fiction, best kjent for sin dokumentar bok *Roswell: Inconvenient Facts and the Will to Believe* ("Roswell: Upassende fakta og viljen til å tro") (Prometheus, 2001). Etter to års grundig etterforskning konkluderte han med at den berømte "nedstyrtede flygende tallerkenen" i Roswell i 1947 i virkeligheten var en landet ballong tilhørende et topphemmelig forsvarsprosjekt med betegnelsen Prosjekt Mogul. Prosjektet var utarbeidet for å finne ut om Sovjetunionen utførte atmosfæriske tester av atombomber. Plocks arbeid var kontroversielt og vakte rimeligvis irritasjon hos de som fremdeles tror på tallerken-forklaringen.

Han arbeidet med Roswell-saken siden begynnelsen av 1990-tallet, noe som også resulterte flere artikler i forskjellige tidsskrift om emnet, med en skeptisk vinkling. I 2002 utgav han, sammen med James T. Moseley boken *Shockingly Close to the Truth! Confessions of a Grave-Robbing Ufologist* ("Sjokkerende nær sannheten! Tilståelser fra en gravrøver-ufolog"), med et skjevt blikk på UFO-fenomen og -etterforskere. Pflock var ellers kjent i miljøet rundt ukonvensjonelle fenomener som

Karl T. Pflock, 1943-2006.

en grundig og kritisk tenker. Som barn hadde han en UFO-observasjon, en opplevelse som medførte livslang interesse for emnet, uten at dette gjorde ham spesielt ET-orientert.

I perioden 1966-72 var han ansatt som etterretnings-offiser i CIA. I 1992 gikk Pflock tilbake til etterforskning og skribentvirksomhet på heltid etter 11 år i offentlig administrasjon og som privat konsulent. Her fungerte han som assisterende viseforsvarsminister i Reagan-administrasjonen, senior stabsmember i Representantenes hus og konsulent for strategisk planlegging for lederen av USAs energidepartement, i tillegg til andre amerikanske selskaper og offentlige etater.

Kilder:

Albuquerque Journal, 11. juni 2006
www.cryptomundo.com

Oversettelse:

Mentz Kaarbø

CONDIGN-rapporten:

Storbritannias hemmelige UFO-etterforskning

Av Mentz Kaarbø

15. mai 2006 ble en hemmelig rapport om UFO-fenomenet, utarbeidet av det britiske forsvarsdepartementet, frigitt for offentligheten. Frigivelsen var et resultat av at en britisk UFO-gruppe foretok en henvendelse til departementet med henvisning til Freedom of Information Act. I rapporten blir UFO-fenomenet relativt grundig og seriøst behandlet, men muligheten for at det representerer noen form for utenomjordisk teknologi avvises.

Den britiske regjeringen har i lang tid benekttet at de har utført noen som helst hemmelig undersøkelse av UFO-fenomenet. De tok feil.

Mellom 1996 og 2000 betalte Forsvarsdepartementet (MoD) en sikkerhetsklarert ekspert som arbeidet for forsvarsets etterretningsstab (Defence Intelligence Staff - DIS) for å utføre en undersøkelse og utarbeide en hemmelig rapport med hensyn til den potensielle trussel som uidentifiserte atmosfæriske fenomener (Unidentified Aerial Phenomena - UAP) – UFOer kunne utgjøre overfor Storbritannia.

Rapporten slår fast ”at UAP eksisterer er udiskutabelt... [de] kan klart utvise aerodynamiske karakteristika langt i overkant av kjente luftfartøy og missiler – både bemannede og ubemannede.” Men undersøkelsen prøver å forklare fenomenene og anslår sikkerhetstrusselen de måtte utgjøre overfor UK – inkludert potensiell fare for lufttrafikken.

Dr. David Clarke ved Sheffield Hallam Universitetet og kollega Gary Anthony har fått tak i et eksemplar av rapporten, som består av fire deler og er på 465 sider. Den var tidligere klassifisert hemmelig, men ble

avgradert og gjort tilgjengelig gjennom Freedom of Information Act (FOIA).

Det britiske forsvarsdepartementet har samlet på rapporter om uidentifiserte objekter på himmelen i et halvt århundre. I 2001 offentliggjorde forsvarsdepartementet rapporten ”Flying Saucer Working Party” (”Arbeidsgruppe for flygende tallerkener”) som var brukt til å informere Winston Churchill i 1952. Siden dette har departementet påstått at de aldri har utført undersøkelser for å finne ut av hva UFOer egentlig var.

Men i desember 1996 begynte man på et

Til venstre: Det britiske forsvarsdepartementets (MoDs) hjemmeside. **Over:** Førstesiden av MoD-rapporten.

MoD-undersøkelsen: Kunne vært gjort bedre

Ministry of Defence (MoD) i England friga et dokument fra 1997, den 15. mai 2006, som er tilgjengelig i sin helhet fra MoD sin web på <http://www.mod.uk/DefenceInternet/FreedomOfInformation/PublicationScheme/SearchPublicationSchemeUnidentifiedAerialPhenomenaInTheUKAirDefenceRegion.htm>

Dokumentets fulle tittel er "Unidentified Aerial Phenomena in the UK Air Defence Region" og den består av tre deler pluss en "executive summary".

Dokumentet er interessant lesing. Det første vi legger merke til, er at forfatteren av dokumentet, hele tiden snakker om UAP. Det er tydelig at forfatteren ønsker å distansere seg fra uttrykket UFO (som "ufologene" bruker). Det andre er selve formålet med undersøkelsen – å finne ut om UFO-rapporter – eller UAP-rapporter – har noen potensiell verdi. Altså om UFO kan være en trussel, eller om det kan være indikasjon-er på mulig militær teknologi.

Hadde rapporten konkludert med noe slikt, hadde den selvfølgelig aldri vært frigitt.

MOD sin undersøkelse har basert seg på alle de rapportene som er mottatt i løpet av de siste 30 årene, spesielt de siste 10 (1987-1997). Med andre ord rubbel og bit er tatt med, ingen siling av IFO-rapporter på forhånd. Det er da heller

ikke noen stor overraskelse at rapporten konkluderer med følgende: at UFO-rapportene ikke har noen forsvarsmessig verdi, at de aller fleste UFO-rapporter har sin årsak i misforståelser, mistolkninger av kjente naturlige fenomener, meteoror, plasma, osv.

Garbage in = garbage out.

Dette er jo noe alle seriøse UFO-etterforskere har visst ut fra erfaring de siste 20-30 år. Mange UFO-rapporter UFO-NORGE mottar hvert år, blir løst etter noen få minutter – bare ut fra observatørens beskrivelse av fenomenet, eller etter minimal detektivarbeid.

Vi er ikke verdensmestere, men vi er ikke dårligst i klassen heller.

Altså rent statistisk er rapporten et mesterverk, men vitenskapelig sett er dette slette greier. Og nettopp dette er faren ved å drive militær forskning – det er ingen peer-review tilgjengelig – og dermed har man stor mulighet for å feile. Det man burde ha gjort var jo å forske på de rapportene som er interessante – de som motstår et slikt første forsøk på identifisering. Da kunne man kanskje ha funnet ut noe nytt?

- Ole Jonny Brønne

arbeid i dypeste hemmelighet for å utarbeide en EDB-basert database over UFO-rapporter. Prosjektet var satt ut til en forsvarskontraktør som arbeidet i kontorer i Whitehall. Eksperten, hvis identitet fremdeles er ukjent, fortalte departementet at han ønsket å holde "en lav profil" grunnet muligheten for at regjeringen kunne komme i en pinlig situasjon hvis dette arbeidet skulle bli offentlig kjent.

Hans detaljerte undersøkelse av fenomenet – med kodenavnet Project Condign – ble ferdig i mars 2000. Rapporten – Unidentified Aerial Phenomena (UAPs) in the UK Air Defence Region – ble gradert hemmelig for å begrense utbredelsen og sikre at den ikke ble offentliggjort på dette tidspunktet. Den ble kopiert opp til tre overordnede byråkrater i forsvardepartementet og luftforsvaret på direktørnivå og deretter arkivert. Ministre og byråkrater som var ansvarlig for den såkalte "UFO desk" (der blant annet Nick Pope tidligere var ansatt) i Whitehall ble ikke gjort kjent med konklusjonene.

Dr. David Clarke, senior foreleser i journalistikk ved Sheffield Hallam universitetet, fikk nyss om rapporten i januar 2005. Dr. Clarke og Gary Anthony gjorde en henvisning med henvisning til FOIA i september samme år. Rapporten ble offentliggjort av forsvardepartementet i april 2006 og lagt ut i sin helhet (i pdf-filformat) på departementets websider 15. mai.

Rapporten

Etter vel tre år med undersøkelser, konkluderer det med at de fleste observasjonene kunne bli forklart m

færisk fenomen.

Vitenskapsmenn ved forsvarsets etterretningsstab, en del av forsvarsdepartementet, skal ha beskrevet hvordan glødende "plasma" ble dannet når gass ble utsatt for elektriske utladninger. Deretter formet luftstrømmer plasmaen til aerodynamiske former som syntes å bevege seg i høye hastigheter over himmelen.

Forskerne understreket at UFOene ikke kom fra fremmede sivilisasjoner, men avviste heller ikke de som påstod å ha sett UFOer som fantasier eller svindlere..

Istedenfor uttalte forskerne at slike plasmafenomener kunne spille observatørene et puss, ved å skape livaktige inntrykk. De la til at "det er medisinsk påvist at lokale [ele-

Fortsettelse på side 11

Konklusjoner fra MoD-rapporten om Uidentifiserte Atmosfæriske Fenomener (UAP)

1. UAPer eksisterer, men er ikke romskip. De er naturlige, atmosfæriske, eller andre fenomener; hvorav noen ikke er fullt ut forstått.
2. Selv om de er ekstremt sjeldne kan UAPer representere en fare for lufttrafikken. Det ble ikke funnet noe bevis for eksistensen av faste objekter i undersøkelsen, men noen naturlige fenomener, som for eksempel plasma, kan være farlig for luftfartøyer, spesielt de som flyr lavt og hurtig. (En risiko som anslås lavere enn kollisjon med fugler.)
3. UAPer utgjør ingen trussel mot luftrommet over Storbritannia, og det finnes ikke bevis for at de er luftfartøy fra fiendtlige nasjoner.
4. På tross av påstander om et internasjonalt "UFO-cover-up", har det overhodet ikke vært noe samarbeid mellom Storbritannia og andre land på feltet UAP.
5. Noen UAPer kan være overflygninger av luftfartøy tilhørende hemmelige prosjekter ("black projects") fra vennligsinnede nasjoner.
6. Det eksisterer ingen artefakter fra UAPer, strålingsrester, brukbare videoer eller fotografier i forsvarsdepartementets varetakt.
7. MoD er svært interessert i forskning utført av vitenskapsfolk i det forhennevende Sovjetunionen på UAP og deres mulige militære anvendelse.
8. Et resultat av undersøkelsen var en anbefaling om at videre forskning burde gjøres med hensyn til de mulige militære anvendelser av plasmafenomener, slik som våpen på slagmarken og droner.
9. MoD-undersøkelsen baserte seg på rådata av dårlig kvalitet (én sides UFO-rapportskjema) og det var ikke tillatt å intervju observatører. Begrensingene med hensyn til vitenskapelig evaluering av slike lavkvalitetsdata i undersøkelsen er erkjent.
10. Undersøkelsen påviste klare sammenhenger mellom bølger av UAP-rapporter og

Hessdalsekspedisjonen 2006

Av Harald Søvik og Mentz Kaarbø

Siste helgen i mars la tre glade gutter fra UFO-NORGE ut på tur til Hessdalen. Håpet var selvsagt å få observert lysfenomenet som alle snakker om, og som har satt dalen på kartet i mange år.

Dessverre viste ikke Hessdalen seg fra sin beste side denne helgen, verken med hensyn på været eller det omtalte lysfenomenet. Tidligere erfaringer fra Hessdalen tilsier at det blir sett flest fenomener i den mørke årstiden. Hvorvidt dette er fordi fenomenet er mer aktivt i mørket eller om det bare er lettere synlig vites ikke.

Fredag 31. mars var datoen som ble avtalt mer enn to måneder i forveien, over en middag i forbindelse med landsmøtet i Oslo i januar. Omsider møttes deltagerne med stor entusiasme i Ålen et par timer før mørkets frembrudd denne fredagen, i innleiet campinghytte.

Det ble reist mange mil denne dagen. De alle fleste av dem stod vår redaktør, Ment Kaarbø for. Han reiste intet mindre enn 83 mil og kom frem som sistemann, en snau time før midnatt. En sterk kandidat for prisen "Årets ufolog". Dernest fulgte en av våre feltforskere, Per Johan Rauø som holder til i Rørvik i Nord-Trøndelag, 40 mil unna. Turens luseetappe stod nettredaktør Harald Søvik for, som holder til halvannen times buss-tur nordover - i Trondheim.

Etter å ha samlet krefter over en gryte pasta, tok våre helter turen oppover til Hessdalskjølen etter midnatt. Det kom ikke som noen stor overraskelse at snøen var dyp og vanskelig. Imidlertid var utsikten fra Kjølen begrenset av vegetasjon, og man trakk etter hvert tilbake til bilen, som ble plassert i en sving

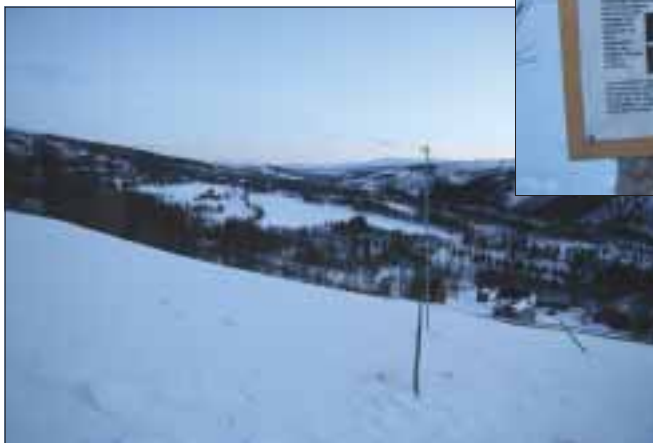
med brukbar oversikt over midtre deler av Hessdalen. Natten passerte uhyre langsomt for de tre UFO-jegerne. Sikten ble innimellom forstyrret av tette snøbyger. I grålysningen var første porsjon tålmodighet oppbrukt; intet mistenkelig sett og folket returnerte til Ålen for å sove.

Den påfølgende lørdag (på dagtid) ble benyttet til rekognosering etter et bedre observasjonssted i dalen. Prosjekt Hessdalens målestasjon blir fort kåret til beste kandidat, med særdeles god usikt mot Finnsåhøgda i vest, samt sør og nord. Ved fremmøtet om kvelden tærte imidlertid 100 meters vandring på kreftene, i dyp snø opp fra veien.

Nattens observasjonsøkt ble innledet med store forhåpninger. Den godt informerte Mentz berettet om 80-tallets UFO-eldorado, hvor man med stor sannsynlighet blant annet kunne observere fenomenet i 20-tiden på kvelden. Dessverre var ikke det ikke lenger så gildt. Da det ble klart at klokken var langt over åtte, krøp UFO-jegerne ned i sine medbrakte soveposer og/eller varmedresser, for å overleve natten. Timene tikket sakte av gårde, akkompagnert av periodisk rasjonering av termoskaffe og sjokolade. Denne natten ble man heldigvis underholdt av en gnistrende klar stjernehimmel; nattlige utflukter om vinteren har sine fordeler. Vi talte i overkant av 200 satellitter, 20 meteoror – og 0 uidentifiserte lysfenomener.

Tre i Hessdalen ved to av dem. Harald Søvik (til venstre) og Per Johan Rauø har gjort seg klar for natten. I bakgrunnen den automatiske målestasjonen satt opp av Prosjekt Hessdalen i 1998. Stasjonen har vært delvis ute av drift siden november 2003, men det arbeides stadig med utbedringer.

Dagen derpå pakket Per Johan sekken og returnerte til Rørvik på formiddagen. Harald og Mentz hadde imidlertid mulighet til å bli en natt til, og valgte å benytte seg av dette. Natten før var lang og kald, og de håpet derfor å kunne sitte i bilen denne gangen. Mentz kom plutselig på at det skulle gå en stikkvei fra Hessdalskjølen og vestover. Ganske riktig, brøytet og etter hvert nesten snøfri, kjørte vi en drøy halvkilometer på denne veien til vi fant et stort treløst felt med glimrende utsikt over nordlige deler av Hessdalen, samt sørover. Det var for øvrig på dette stedet at hovedkvarteret for Prosjekt Hessdalen var plassert i 1984 og 85'.

Dessverre var denne natten også kjølig, selv om det var atskillig bedre å sitte i en noenlunde temperert bil. Sikten var stort sett bra, men området var også periodevis fylt av tett tåke. Heller ikke nå så man noe til fenomenet.

I ettertid viste det seg at nettene i Hessdalen fikk konsekvens-

er. Mentz pådro seg en lei hoste, som etter hvert utviklet seg til en sinna lungebetennelse med påfølgende ukelangt sykehusopphold (!).

Vi kommer med følgende anbefalinger for andre ekspedisjonslystne:

- reis gjerne på høsten, når det har begynt å bli mørkt om natten, men fortsatt er relativt mildt
- ta kontakt med hytteutleiende god tid i forveien for å få et overnattingssted i som ligger i selve dalen
- ta med masse klær, varm drikke og energirik niste

Vi observerte altså ingen lysfenomener denne gangen. Det rapporteres også stadig sjeldnere om fenomenet. Imidlertid betyr ikke det at det ikke lenger kan observeres. Forståelig nok blir man lei av å rapportere om det etter 25 år uten forklaring. Det er også klart at fenomenet ikke opptrer like ofte som før, men likevel: Man *kan* fremdeles være heldig, også i Hessdalen. □

Condign-rapporten -

Fortsatt fra side 9

ktromagnetiske] felt... kan forårsake respons i tinninglappene i hjernen."

Som en konsekvens av dette er det slik at personer som trodde de hadde sett UFO istedenfor led av "reduert hukommelse og repeterte opplevelser" induert av plasmafenomenene.

Forskerne konkluderte med at selv om UFO-fenomenet hadde "motsatt seg troverdig beskrivelse" vedrørende dets årsak, var de ganske sikker på at de nå hadde "en rimelig fornuftig forklaring".

I dokumentet sies det: "Med muligheten for å stå stille, lande, ta av, akselerere til store hastigheter og forsvinne, kan fenomenene plutselig endre fartsretningen og oppvise aerodynamiske karakteristika hinsides alle kjente luftfartøyer og missiler.

Mens noen autentiske UFO-observasjoner kan ha hatt sin årsak i feilidentifiserte luftfartøyer, optiske illusjoner eller åpenbare naturlige fenomener, konkluderte rapporten med at den vanligste forklaringen var "flere forskjellige typer av sjeldne naturlige hendelser i atmosfæren og ionosfæren".

Det beskrives hvordan en "elektrisk ladet...gassliknende ansamling" kunne danne seg i atmosfæren, som ofte var usynlig på ra-

dar, men liknet de strålende, hurtige og runde eller sigarformede objektene som er typiske i rapporter fra UFO-observatører. □

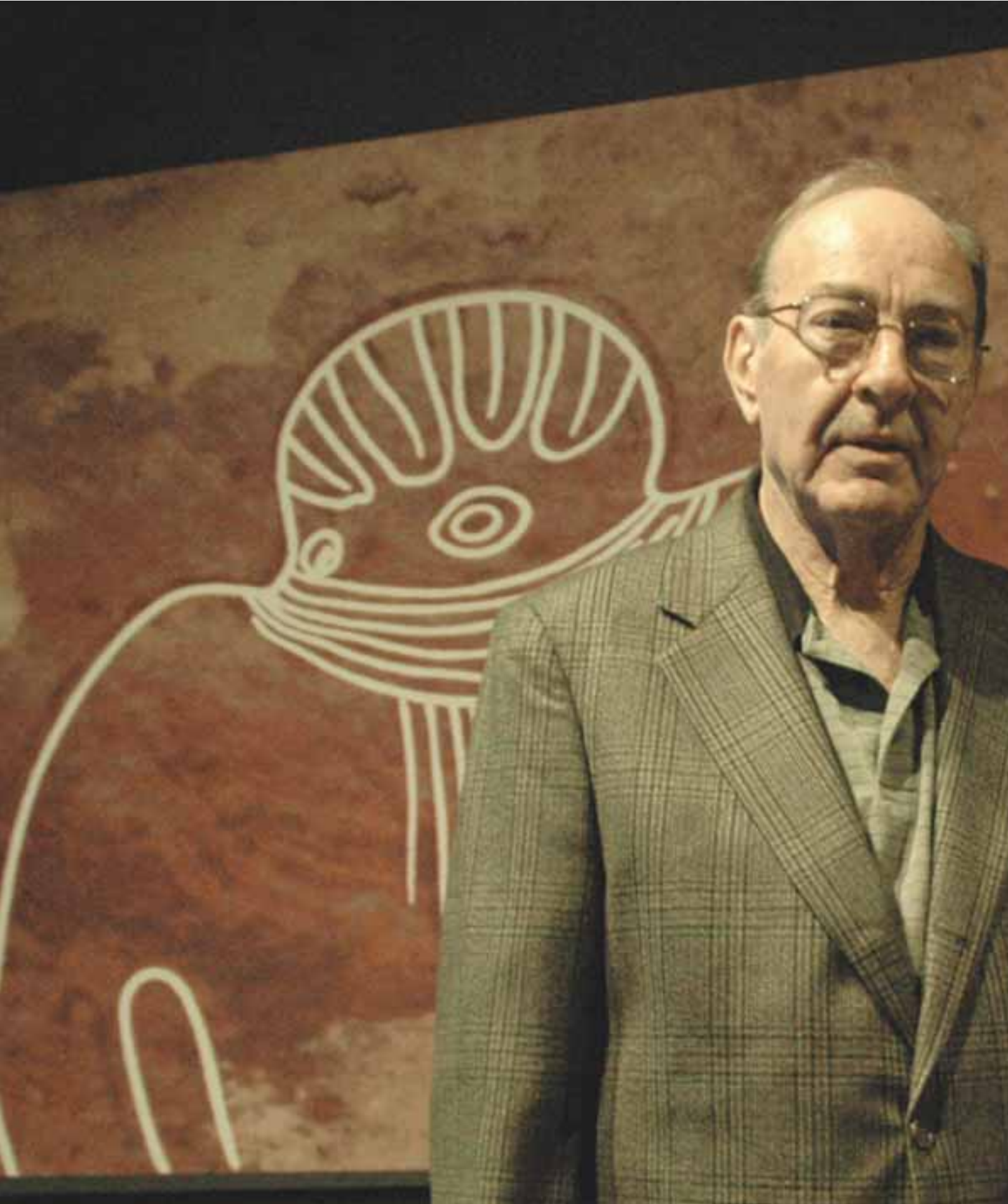
Kilder:

www.uk-ufo.org

www.mod.uk

The Telegraph, 7. mai 2006

**ABONNER PÅ
UFO!**

Reisen til Månen forandret hans liv

Foto: Clas Svahn og NASA

Ed Mitchell foran en kopi av det seks meter høye klippemaleriet fra Tassili i Saharaørkenen som er blitt kalt "Den store marsguden", i Mystery Park i Sveits. Bildet over viser Ed Mitchell på Månen fotografert av Alan Shepard.

Den 5. februar 1971 ble Edgar Mitchell det sjette mennesket som satte sin fot på Månen. Opplevelsene under romferden kom til å forandre hele hans liv. Om bord på Apollo 14 gjennomførte han et telepatisk eksperiment med svensken Olof Jönsson og etter landingen på Jorden bestemte han seg for å utforske menneskenes ukjente evner. *UFO-Aktuellt*s Clas Svahn har truffet mannen, som ble født i Hereford i Texas den 17. september 1930 og vokste opp i Roswell, for en samtale om ESP, UFOer og hans opplevelser i rommet.

”Det styrtet et utenomjordisk romskip i Roswell”

Av Clas Svahn

Mannen midt imot meg er én av tolv mennesker som har gått på Månens overflate. Men han er også overbevist om at en hemmelig amerikansk organisasjon samarbeider med utenomjordiske vesener og at en tallerken virkelig styrtet i Roswell i juli 1947. — Om jeg ikke hadde vært sikker kunne jeg aldri ha sagt det jeg sier.

Vi traff hverandre mellom lett snøkledd alpetopper i den lille byen Interlaken i Sveits der kyr gresser rolig på en gressplen så stor som en fotballstadion midt i byen. Det som begynner som en halvtimes forklart på Hotell Oberland slutter med en seks timers samtale om alt fra måneferd og UFOer til menneskenes innerste, og den opplevelsen som forandret hele Ed Mitchells voksne liv.

Ed Mitchells morfars farfar var kaptein på Østersjøen og bodde i Stockholm. Selv ble han testpilot av det rette slaget og med tiden den sjette mannen av tolv personer som har gått på et annet himmellegeme. I februar 1971 plasserte han foten på Månen med ordene ”Oj, det var et langt skritt!” siden månelandingsfartøyet hadde landet så mykt at støttebenenes fjærer ikke var trykket sammen og spranget ned til overflaten ble lengre enn han hadde regnet med.

Edgar Dean Mitchell er Apolloastronaut og med sine drøyt 216 timer i rommet hvorav 33 på selve måneoverflaten tilhører han en minkende skare amerikanske helter av den andre generasjonen romfarere. Han bor i en villa med fem soverom og et stort bibliotek i tillegg til kontor i det sydlige Florida. Der har han også sin romkolleksjon.

- Jeg har håndkontrollen som jeg brukte for å sette ned månelanderen på Månen og kameraene som vi benyttet om bord, like som protokollene for å utføre ESP-eksperimentene [se artikkel på ss. 16-17]. Lenge hadde jeg greiene i kasser på loftet, i garasjen og i garderoben, men nå har jeg mye av det i tre safer i huset.

Når han ikke er hjemme reiser Ed Mitchell over hele verden for å holde foredrag selv om tempoet er noe redusert. De 75 årene begynner å kreve sin rett og i sommer gjennomgikk han en større bypassoperasjon. Men nysgjerrigheten på livet og menneskets rolle brenner like sterkt som før, en flamme som ble tent om bord på Apollo 14 på vei

Ed Mitchell forteller at ingen av de astronautene han kjenner har sett et virkelig UFO i rommet.

Foto: Clas Svahn

gjennom rommets vakuum, og som aldri slukner.

Følelse av ekstase

- Da vi hadde avsluttet arbeidet på måneoverflaten og var på vei hjem var mitt arbeid stort sett avsluttet, forteller Ed Mitchell der vi sitter i hotellets frokostsal. Jeg var ansvarlig for månelandingsfartøyet og for det vitenskapelige arbeidet på Månen. Så da vi begynte på hjemreisen hadde jeg tid til å kikke ut på himmelen for å se hva jeg kunne se. Og det var det mest vidunderlige syn du kan tenke deg. Hele romskipet roterte for at vi skulle holde en jevn temperatur, på denne måten roterte vi med en omdreining hvert halvannet minutt. Rotasjonen fikk Jorden, Månen og Solen vekselvis til å synes gjenn-

om kabinvinduet. Et 360-graders panorama over himmelen. Wow! Å se Jorden som en liten planet uten grenser og som en del av oss selv var helt fantastisk.

Den første sterke opplevelsen kom in-

I karantene etter landingen. Roosa, Shepard og Mitchell.

Foto: Clas Svahn

I have been on the moon!

E. D. Mitchell
Apollo 14

"Jeg har vært på Månen!" Undertegnet Edgar D. Mitchell. Apollo 14-astronauten er vant til spørsmål om at måneprogrammet skal ha vært en stor bløff. Her gir han konspirasjonsteoretikerne svar på tiltale.

nen en time etter starten fra Månen. Apollo 14 hadde gått ut av banen rundt Månen og kommandoseksjonens pilot Stuart Roosa, øverstkommanderende Alan Shepard og Ed Mitchell hadde satt seg til rette for å hvile. "Bare se og tenke", som Ed Mitchell uttrykker det.

- Det var da jeg så dette mektige panoramaet som passerte utenfor kapselen at jeg opplevde en samhörighet med kosmos inne i meg. Det går egentlig ikke an å beskrive. Innsikten om at vi alle er bundet sammen med kosmos ble fulgt av følelse av ekstase, velsignelse og glede. Jeg kunne føle dette i flere måneder etterpå, så sterk var følelsen.

- Da jeg kom hjem kunne jeg ikke la være å fundere på hva som egentlig foregår inne hodene våre som kan få en slik følelse til å vekkes bare fordi man kikker ut på et slikt panorama. Jeg hadde opplevd det samme som mystiker mange tusen år tidligere og jeg innså at hver sivilisasjon hadde stilt seg spørsmål som: Hvem er vi? Hvordan kom vi hit? Hvor går alt hen? Hvilket forhold har jeg selv til kosmos?

Fortalte du til dine kolleger om bord da du hadde din opplevelse?

- Nei, ikke med det samme. Den var for dyp, for underlig... jeg følte at jeg måtte forstå den selv først. Senere forstod jeg at nesten alle astronautene hadde hatt liknende opplevelser i rommet og følt omtrent det samme som jeg, men at de hadde tolket det på ulike måter. Selv var jeg vitenskapsmann,

derfor stilte jeg spørsmålet: Hva er det som skjer? Noen av mine kolleger hadde en religiøs bakgrunn og beskrev opplevelsen som å "se Guds ansikt". Jeg kunne se at mellom vår vitenskap og dens kosmologi fantes den menneskelige bevissthet som et biprodukt til noe. Den som har hatt en transcendentale opplevelse begynner å se ting på en annen måte. I den vestlige verden har vi lenge trodd at kropp og sjel er to ulike ting, at det fysiske og det åndelige tilhører to deler av virkeligheten. Vi har overlatt vår bevissthet til religionen. Nå har kvantefysikken begynt å lære oss at kropp og sjel er to deler av samme virkelighet og at de er i samspill.

Etter måneferden ble Ed Mitchell værende på Jorden for godt og han forlot NASA i 1972. Den sjelsettende opplevelsen i rommet fikk ham til året etter å stifte forskningsinstituttet Noetic Science der mye av Ed Mitchells tid går med til å søke forklaringen på hvordan den menneskelige psyke egentlig fungerer. "Såkalte paranormale opplevelser er egentlig helt normale opplevelser som finner sted inne i oss selv og til og med hos dyr", sier han.

- Jeg ville forstå hva som hadde hendt meg om bord på Apollo 14. På den tiden innså jeg at de paranormale fenomenene var ekte og at det ville være galt å ikke undersøke dem vitenskapelig. Min egen opplevelse gav meg ingen annen mulighet. Jeg måtte undersøke hva i all verden det var som hadde hendt.

Informasjon fra vakuum

Hva Ed Mitchell mener å se etter tretti års forskning er at det under de nivåer med energi som gjennomstrømmer kosmos finnes informasjonsstrenger, en slags mønster som siden kan tolkes. Det handler ikke om signaler i vanlig forstand, likevel kan disse mønstrene registreres inni oss selv ettersom også menneskene er et produkt av Universet, mener han. Dette kaller han kvantehologram hvis enkelte bestanddeler på samme måte som i et vanlig hologram inneholder hele bildet. Så hva skjer da hvis man finner meningsfull informasjon inne i oss selv eller i energibruset som fyller Universet? Betyr det at det må eksistere en intelligent designer bak alt?

- Om vi sier at informasjonen virkelig finnes der så trenger det ikke bety at det finnes en designer. Kanskje oppstår informasjonen spontant i rommets vakuum, noe som ville medføre at hele kosmos er sammenkoblet gjennom denne informasjonen, denne kvanteholografiske informasjonen. Hver del kan på denne måten inneholde planen for hele Universet.

Fortsettelse på side 18

Tankelesning på vei til Månen

Tre uker før Apollo 14 ble skutt opp bestemte Ed Mitchell seg for å gjennomføre et tankelesningseksperiment om bord. Et eksperiment som kom til å vekke stor oppmerksomhet da det ble lekket til media gjennom en av deltakerne, svensken Olof Jönsson som bodde i Chicago.

Ed Mitchells tankelesningseksperiment kom til å havne i all verdens medier. Men idéen til det var rent personlig og hadde Mitchell selv fått bestemme hadde nyheten aldri kommet ut.

- Jeg gjennomførte forsøkene både på veien dit og på veien hjem, forteller Ed Mitchell. To hver vei. Det var ikke planlagt gjennom NASA, derimot fant jeg på det selv ved hjelp av to venner som var leger, doktor Boyle og doktor Maxie, som var interessert i telepati. Og vi bestemte at vi skulle gjøre et forsøk. De hentet inn Jönsson og en annen medial person.

To uker før oppskytingen snakket Ed Mitchell med Olof Jönsson for første gang. Sammen gjennomførte de et antall forsøk over telefon. Mitchell på Cape Kennedy og Jönsson 2000 kilometer borte i Chicago. Til hjelp hadde de de klassiske zenerkortene med symbolene stjerne, bølgelinje, kryss, kvadrat og sirkel. Det første forsøket ble gjennomført på måneferdens andre dag. Mitchell hadde skrevet ned et antall serier i sin loggbok, serier som han hadde dratt allerede på Jorden siden han ikke kunne ta med seg selve kortleken om bord. Tilfeldig valgte han en serie og begynte å "sende" – stjerne, kryss, sirkel, stjerne... i løpet av 6-7 minutter sendte han 25 symboler til mottakerne på Jorden. I løpet av det fjerde døgnet utførte Mitchell sending nummer to, like før Apollo 14 gikk inn i bane rundt Månen. På veien tilbake skulle det bli ytterligere to.

Resultatene blir sammenstilt

- Etterpå sendte vi resultatene til parapsykologen J B Rhine og til en annen fra New York, Karlis Osis, for å kontrollere resultatet. På denne måten fikk vi to uavhengige kontroller. De sammenstilte resultatene på to måter. Dels som slumpetreff og dels med hensyn til at jeg bare "sendte" fire ganger mens mottakerne på Jorden regnet med seks ganger. Siden korrigererte de for det faktum at vi ble forsinket med 40 minutter ved oppskytingen, noe mottakerne ikke regnet med. De lå alltid 40 minutter foran meg. Så da vi korrigererte for disse to faktorene fikk vi et bedre resultat. Slumpetreffene, uten korrigeringer, gav et resul-

tat som burde ha inntruffet en gang pr. 3000 forsøk, noe som er svært bra til å begynne med. Da vi korrigererte for de anomalierne som mottakerne ikke kjente til, ble resultatet en på 12 000. Enda bedre.

For en utenforstående kan resultatene synes vanskelig å fortolke. På Jorden hadde Olof Jönsson oppfattet 150 tegn – til tross for at Mitchell bare hadde sendt 100. Journalisten Eugen Semitjov, som traff både Olof Jönsson og Ed Mitchell etter landingen og gikk gjennom samtlige sendinger med dem, konstaterte at de forberedende testene på Jorden hadde gitt en treffprosent på 30, mens de fra rommet viste 37,5. Om det hele hadde vært tilfeldig burde Olof Jönsson score ha stanset på 20 prosent.

Jeg har forstått at du var svært imponert over hva Uri Geller presterte i de eksperimentene som du senere var med å arrangere ved Stanford Research Institute (SRI)?

- Det stemmer. Han gjør hva han sier at han gjør. Jeg ble selv vitne til psykokinese. Eksperimentene i laboratoriet var langt fra så imponerende som det som hendte utenfor. Laboratoriet utgjør alltid et hemmende miljø for paranormale personer. Den nødvendige skeptiske holdningen som råder der hemmer resultatene. Empatien mellom to personer, den resonans som da oppstår, er avgjørende for hvor bra forsøket vil fungere.

Hva hendte da Geller forlot laboratoriet?

- La meg ta et eksempel. Vi holdt på med en serie eksperimenter ved Stanford og Uri var ikke særlig fornøyd ettersom han ikke fikk de resultatene han ville grunnet den skeptisismen som rådet i laboratoriet. Uri beklaget seg over at han ikke kunne utføre psykokinese der, derfor spurte jeg om han kunne utføre teleportasjon. Jeg hadde lagt igjen et Hasselbladkamera på Månen, så jeg spurte Uri om han kunne ta kameraet tilbake til Jorden. Ettersom NASA hadde serienummeret skulle det være en lett sak å sjekke hvorvidt det var det rette kameraet. Da jeg hadde sagt dette kunne jeg nesten se hvordan hjernen hans arbeidet med å få kameraet hit der vi satt rundt et bord på SRIs kafeteria. Vi var vel en 10 personer og vi hadde akkurat hatt lunch og skulle gå tilbake til laboratoriet da Uri, som satt inntil meg, sa han ville ha en is dessert. Siden det var jeg som betalte det hele, sa jeg "OK, Uri, OK".

Til høyre: Det i dag noe vannskadete bladet med Ed Mitchells sendinger fra Apollo 14. Ytterst til høyre: De tre objektene som Uri Geller skal ha teleportert til Stanfordinstituttet fremfor øynene på Ed Mitchell og andre.

Foto (til høyre) "ESP protokoll anvendt av astronaut Edgar Mitchell under Apollo 14s måneferd", et verk av Fia Backström. Foto (ytterst til høyre): Edgar Mitchell.

Uri Geller og Ed Mitchell på Stanford instituttet i California. Her hadde Geller problemer med hva han kalte for en skeptisk atomsfære som hindret ham i å lykkes i laboratoriet. Da den mest skeptiske forskeren, professor Russel Targ, forlot laboratoriet gikk det plutselig bedre...

- Han tok noen skjeer og begynte plutselig å skrike av smerte, tok seg til munnen og plukket et stykke is ut av munnen. Da jeg skylte av det i glasset mitt med vann, kom det frem noe som lignet en jaktpil i miniatyr montert over et lite sauchode. Jeg kikket på den og holdt opp objektet og sa "Mine herrer, dette ser ut som en del av en slipsnål som jeg en gang hadde." Den hadde ligget i et smykkeskrin som jeg hadde mistet omtrent et år tidligere da jeg pendlet mellom Houston og Cape Kennedy. Vi lo og en matematiker blant oss begynte å regne ut hvor stor sannsynligheten var for at noe slikt skulle hende; at en del av kulepennen min skulle dukke opp i Uri Gellers is mens vi holdt på med et psykokineseeksperiment.

- Siden gikk vi tilbake til laboratoriet og jeg befant meg i det innerste rommet på laboratoriet for å gjøre forberedelser til ettermiddagens arbeid mens de andre fortsatt sto utenfor og pratet. Da fikk jeg høre et "plink" fra gulvet ved siden av meg. Jeg kikket ut gjennom døren for å se hva det var som skjedde, bare for å se at Harold Puthoff bøyde seg ned for å plukke noe opp fra gulvet. "Hva er dette?", spurte han og gav det til meg. Det viste seg å være ytterligere en del av samme slipsnål. Til og med bruddflaten var den samme. Nå hadde to av Ed Mitchells ting dukket opp!

- Jeg og Puthoff gikk inn på laboratoriet for å fortsette forberedelsene. Da vi stod der og arbeidet fikk jeg se noe blinke ytterst i synsfeltet og falle ned på teppet. Denne gangen var det jeg som bøyde meg ned for å plukke opp objektet, som virket som om det hadde dukket opp et sted i øyehøyde før det falt ned på gulvet. Da jeg holdt det opp så jeg at det liknet den slipsnålen med perle på som jeg hadde fått av min bror i ju-lepresang. Den kom fra det samme smykkeskrinet og så nøyaktig ut som den jeg hadde mistet for et år siden.

Ring ble trykket sammen

- Her sto vi med tre gjenstander som jeg hadde mistet, men som alle hadde dukket opp i løpet av en snau time. Teleportasjon. Det morsomme var at rett etter dette vendte jeg tilbake til Houston der jeg traff Norbu Chen, en mann som på samme måte som Uri Geller kunne utføre merkelige ting. Da jeg fortalte til Chen hva jeg hadde vært med på, sa han bare "Uri Geller, ha!", "Psykokinese, bahl!". Siden spurte han om jeg ville se psykokinese, noe jeg gjerne ville. Han ba meg ta av en tung gullring som jeg hadde fått av min far. "Hold den i hånden", sa han, noe jeg gjorde. Og uten å røre meg førte han sin ene hånd over min knyttede neve der ringen lå, flere ganger før han ba meg å åpne den. Ringen var klemt sammen og det gikk ikke lenger an å sette den på seg! Jeg ba ham ikke om å rette den ut igjen.

- Ed Mitchell er overbevist om at teleportasjon og psykokinese fungerer. Også på makronivå. Men når vi sitter og snakker om dette merkes det tydelig hvordan han forlater sin analytiske evne til fordel for det verdensbildet han mener å se stadike bevis for. En verden der alle har samme iboende krefter som dem han ser hos Uri Geller.

Når jeg vender tilbake til Sverige leser jeg hvordan Mitchell beskriver hendelsen på SRI i sin bok *The Way of the Explorer*. Og selv om detaljene stemmer mangler en viktig sådan. Idet det tredje objektet dukker opp på laboratoriet, slipsnålen Ed Mitchell hadde fått av sin bror, sa han til meg at han hadde sett

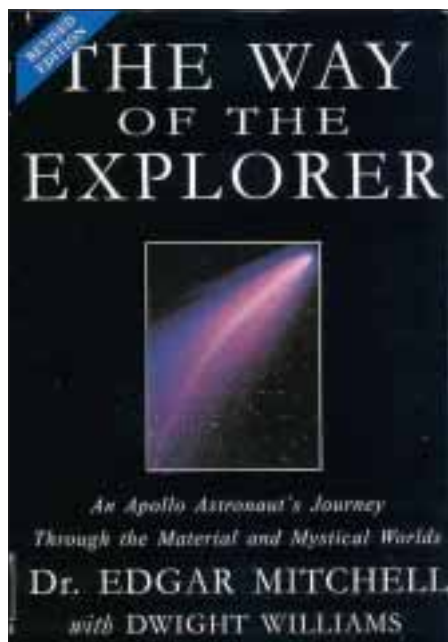
et blink ytterst i synsfeltet i forbindelse med at nålen dukker opp. Merkelig nok nevner han ikke dette lysblinkinget i boken. Når jeg presser ham på hvorvidt han virkelig så et lysblink blir han usikker og snakker istedenfor om at han så et glimt av noe som dukket opp i luften. Det er ikke mulig å unngå tanken på at Uri Geller på et eller annet vis hadde kommet over Ed Mitchells tapte smykkeskrin og da testene i laboratoriet ikke gikk så bra, ville vise hvilke krefter han

tross alt hadde gjennom en liten oppvisning utenfor de ellers kontrollerte forholdene. I så fall er det interessant at Ed Mitchell, utdannet vitenskapsmann som han er, aldri reflekterer over denne muligheten. Verken i boken eller da vi traff hverandre.

Men Uri Gellers påstand om at han har fått sine krefter av utenomjordiske besøkende, ser det ikke ut til at Ed Mitchell tar på like stort alvor. "Jeg vet ikke. Jeg var ikke tilstede", sier han og ler. "Jeg nekter ikke for at han hadde en opplevelse, men jeg kan tvile på hans fortolkning av opplevelsen". Noe som i klartekst betyr at han stiller seg tvilende til at det var slik det hendte.

I sitt hjem i Florida oppbevarer han et antall objekter, blant annet noen skjeer som barn skal ha bøyet gjennom psykokinese. Han erkjenner villig at disse objektene, inklusive den ødelagte ringen og de teleporterte slipsnålene, er betydelig mer verdifulle for ham enn alle laboratorieeksperimentene. "Men det er ikke riktig vitenskap", konstaterer han.

CLAS SVAHN

The Way of the Explorer - Edgar Mitchells selvbiografi kom ut i 1996.

- Men jeg tror ikke at Universet er deterministisk. Vi har jo vårt frie valg. Det finnes alltid alternative løsninger. Uhyre mange muligheter som bare begrenses av kvantefysikken.

Men du kan jo alltid bare gjøre ett eneste valg. Det går jo ikke an å teste ulike valg når man er menneske.

- Det er sant. Hvis verden er irreversibel kan du bare velge en vei.

Så på en måte er verden deterministisk eller det går i det minste ikke an å bevise at den ikke er det?

- Det er også riktig. Man kan heller ikke bevise eller motbevise Guds eksistens.

Og det er slike tanker som opptar Ed Mitchells tid. Å forsøke å finne de informasjonsstrenger som han tror finnes gjemt i kosmos' energier. UFO-spørsmålet er noe han tilfeldigvis har snublet over og etter at vi har slått oss ned i Ed Mitchells spartanske hotellrom innser jeg snart at den 75-årige forhennevende astronauten ikke vet spesielt mye om UFO-spørsmålet og knapt kan ha lest spesielt mange bøker. Men to saker engasjerer ham: Roswellkrasjet og MJ-12. To saker der han påstår å ha sikker informasjon fra dem som var med, men også to saker som deler de UFO-interesserte i to leire.

Det er gjennom kontakter innenfor forsvarshovedkvarteret Pentagon som Ed Mitchell mener å ha belegg for at det eksisterer en topphemmelig mørkleggingsoperasjon utført av en gruppe som selv ikke presidenten har innsyn i. En gruppe som i UFO-kretser går under navnet MJ-12. For Ed Mitchell er gruppen i høyeste grad virkelig, selv om de fleste seriøse UFO-etterforskere ikke tar opplysningene på alvor.

- Det fantes en "executive order" under-

skrevet av president Truman hvor det heter at denne organisasjonen, kalt Majic 12, skulle ta hånd om slike spørsmål. Den organisasjonen, skulle det vise seg, fikk mer makt enn den burde, noe som var et feilgrep. MJ-12 ble en organisasjon der de som allerede var med kunne velge hvem de skulle slippe inn. De holdt til og med presidenter utenfor; selv ikke de hadde innsyn. Hvordan de kom seg unna med det, begriper jeg ikke.

Ifølge Ed Mitchell dreier det seg om makt og kontroll. To klassiske ingredienser i alle konspirasjonsteorier.

- MJ-12 har gjennomgått flere navneforandringer, men ifølge den seneste informasjonen som jeg har er selve organisasjonen fremdeles aktiv. Det har jeg fått bekreftet. Jeg vet ikke hva den heter i dag, men den utøver fremdeles den samme autonome kontroll over seg selv og får fremdeles sin svarte budsjettenger for all fremtid. Dette er ikke noe som hører hjemme i et demokratisk samfunn. I stedet dreier det seg om at de bruker statlige penger for å utføre en totalitær kontroll.

Ed Mitchell understreker sterkt at opplysningene om MJ-12 kommer fra en "svært høy militærperson" i forsvarshovedkvarteret. Når jeg spør om han har stilt et direkte spørsmål hvorvidt MJ-12 eksisterer, svarer han ja.

- Men først visste min kilde ingenting. "Men jeg burde vite. Jeg burde være i en slik posisjon at jeg har noe å si når det gjelder dette," sa han. Da han senere kom tilbake sa han bare: "Du har rett. Punktum slutt. Hold kjef!" Og dette er alt jeg vet.

Ed Mitchell påstår også å være sikker på at den tyske rakettforskeren og mannen som brakte USA til Månen i 1969, Wernher von Braun, kjente til at de militære hadde tatt hånd om et nedstyrtet utenomjordisk romskip og at man samarbeidet med utenomjordiske vesener.

- Jeg kjente von Braun svært godt og jeg har snakket med den offiseren som var de tyske raketteknikerne kontaktmann og han bekreftet en del av dette for meg. Wernher

Solvindseksperimentet som ble det første spydet på Månen. Foto: NASA

var blant dem som ble informert, men inngikk aldri i MJ-12-gruppen.

Utad fremstod von Braun som en sterk kritiker til alt som hadde med UFOer og flygende tallerkener å gjøre. I flere intervjuer latterliggjorde han hele saken. UFOer var det siste han trodde på.

- Ja, det virket slik, sier Ed Mitchell og ler. Flere med ham fikk den rollen. Også astronomen Carl Sagan hadde en liknende posisjon. Jeg vet ikke hvordan Carl ble innblandet eller hvilken rolle han spilte. Men han inngikk i desinformasjonskampanjen. Det var sikkert ikke lett for dem å holde tett. Jeg kjente jo Carl fra min astronaututdanning og han var veldig forsiktig når det gjaldt UFO allerede da. I prinsippet benektet han all kjennskap til saken. Det var først senere jeg fikk vite at han hadde vært innblandet.

Samarbeider med ET

For meg føles MJ-12 som et villspor. Den "executive order" som Mitchell snakker om er for lenge siden avslørt som et falsum. Trumans signatur er beviselig blitt kopiert inn i et annet dokument. Men Mitchell er overbevist og han mener at ingen president på nesten 50 år er blitt informert om MJ-12s virksomhet.

- Jeg tror at Eisenhower var den siste som virkelig ble informert. Kennedy hadde nok sine mistanker, men ble aldri sluppet inn i den innerste kretsen. Mye på grunn av at FBI-sjefen J. Edgar Hoover og Kennedy ikke kom overens. Johnson, Nixon og Ford ble alle holdt utenfor organisasjonen.

- Disse menneskene samarbeider med ET og kontrollerer den overlegent fremste makten i verden, de har ubegrensede ressurser å leke med, så hvorfor skulle de tillate at en president skulle kunne ødelegge det for dem. Presidenter kommer og går.

Den hemmelige gruppen ble ifølge Mitchell dannet fordi et utenomjordisk romskip styrtet i ørkenen utenfor Roswell i New Mexico i juli 1947. Så det er helt naturlig at Mitchell er blitt interessert også i den hendelsen.

- Når det gjelder Roswell så har jeg ingen førstehåndskunnskap, men jeg har snakket med noen som enten var der eller som deltok i selve undersøkelsen. De hadde alle avgitt taushetslofte, men ville snakke om hva som hadde hendt før de døde. Jeg snakket med dem uavhengige av hverandre. Det var folk som kontaktet meg fordi de kjente til mitt engasjement i National Institute for Discovery Science, NIDS, som jeg arbeidet for da.

Ed Mitchells vei inn i UFO-verdenen begynte i 1992-1993 for deretter i 1996 å ta ham inn i NIDS da mangemillionæren Robert Bigelow satset penger på å undersøke disse spørsmålene. Bigelow samlet sammen et team som arbeidet i over fem år. Og det

"USA samarbeider med med ET." Apolloastronauten Ed Mitchell er overbevist om at en hemmelig gruppe har tatt hånd om nedstyrte tallerkener og innledet et teknisk samarbeide med en gruppe utenomjordiske. Her holder han foredrag på en konferanse i Interlaken, Sveits.

Foto: Clas Svahn

var i denne perioden som Mitchell for første gang kom i kontakt med militært personell som hadde vært innblandet i Roswell-krasjet.

- Det råder delte meninger om det var ett eller to krasj, sier han når jeg spør hva han tror skjedde. Roswell var det ene, men det virker som om det har vært ett til, men jeg har ennå ikke lyktes i å få klarhet i dette. Mine kilder har sagt til meg at det dreide seg om én levende og flere døde. Andre kilder sier til meg at det senere ble innledet et utveksling med ET og et samarbeide med ET. Men hvor dette fant sted vet jeg ikke.

Ed Mitchell har selv forbindelse til Roswell. Rett nok er han født i Texas, men gikk på skole i Roswell. Som 17-åring hadde han flyttet derfra da hendelsen inntraff sommeren 1947. Igjen befant slekt og venner seg, samt en sterk tilknytning til byen. Selve hendelsen kan han huske klart og i løpet av de senere årene har han fått gravet frem en gulnet avis om hendelsen.

- Mine foreldre var rancheiere og jordbrukere. Min farfar, som var kvegeier, kjente Mac Brazel som fant vrakdelene, så min familie kjente hans familie. Men vi fulgte ikke opp hendelsen der og da. Da flyvåpenet kom med sin forklaring og la lokket på snakket

vi ikke om det lenger.

- Det er først i løpet av de senere årene jeg har vendt tilbake til saken og begynt å stille spørsmål. I dag gjør jo Roswell Museum stor butikk på det hele, men det er mest for turister og ingenting annet. Men det finnes andre, som major Jesse Marcel som tok med seg en del av vrakgodset tilbake. Jeg traff ham aldri, men derimot hans sønn som var brigadegeneral da vi møttes for en 10 års tid siden. Det var gjennom ham jeg senere fikk kontakt med noen av de andre som hevder at de har førstehåndskjennskap. Vi sjekket deres bakgrunn, hvor de befant seg under hendelsen og hvilke posisjon de hadde før vi snakket med dem. De kom med stort sett den samme historien.

- Noen av disse kjente jeg til, men jeg kjente ingen av dem personlig. De snakket med oss, om enn noe motvillig. Men vi tok aldri noe av samtalen opp på bånd siden de ikke ville det. En av dem var Philip Corso som senere skrev boken "Beyond Roswell", men uheldigvis ble hans bok kompromittert, jeg tror at den ble sabotert. Ifølge ham selv og hans sønn ble det gjort endringer i den endelige versjonen som han selv ikke kjente til. Og vi har sett nok av liknende

forsøk på desinformasjon som fremdeles pågår i et forsøk på skape forvirring når det gjelder UFO. Hvem som ligger bak dette og hvorfor kan jeg bare gjette på.

Diskuterte aldri UFO

Til sammen påstår Ed Mitchell å ha syv eller åtte uavhengige kilder som bekrefter at det dreide seg om et utenomjordisk romskip.

- De har gjort meg så overbevist at jeg har kunnet gå ut og fortelle om dette. Men det finnes flere som sitter inne med kunnskap. Men selv har jeg aldri sett et UFO eller noen utenomjordisk. Den nærmeste nærkontakten vi hadde var da jeg og Alan Shepard hadde vært på Månen i nesten 34 timer og kom tilbake for å dokke med kommandoseksjonen som gikk i bane rundt Månen. Da banket vi på døren for at Stu Roosa skulle åpne for oss og han svarte "Hvem er det?"

Hvor mye arbeid legger du ned på å undersøke UFO?

- Ikke spesielt mye ettersom det ikke er min fremste interesse. Mitt arbeid ligger mer mot ren vitenskap og å undersøke de gåtefulle problemene som vi allerede har snakket om.

Fra Ed mitchells hjemmeside — www.edmitchellapollo14.com.

Hvordan får vi et samfunn, en sivilisasjon, som ikke lever over evne? Det er et spørsmål jeg har viet meg til i over 30 år. Men folk har mer personlige problemer i fokus. Først må man betale husleien, siden kan man kanskje tenke på noe annet.

UFOer var heller ikke noe man snakket om blant astronautene. Alle var helt fokusert på treningen overfor den oppgaven som ventet. Han tror heller ikke at NASA regelmessig skal ha samlet inn UFO-rapporter.

- Nei. Det var aldri noe som ble diskutert i astronautprogrammet. Selv så vi heller aldri noe ukjent i rommet. Alt det som er sagt og skrevet om det er løgn. Det ble gjort en del iakttakelser av ting som senere viste seg å være feiltakelser. Ble det skrevet om det ble observasjonene overdrevet og forvrengt. Jeg kjenner alle astronautene helt frem til Skylab og ingen av dem har sett noen UFOer i rommet. Eller på Månen. Tross alle fantastiske historier som blant annet Richard Hoagland har funnet på.

- Noen få, Gordon Cooper for eksempel, snakket om sin overbevisning. Deke Slayton var en annen, men han snakket ikke så mye om det. Noen piloter i flyvåpenet og på kommersielle fly som jeg har snakket med har hatt egne opplevelser. Det har jeg aldri hatt. Jeg var i forsvar i 1952 og da var det ganske mange observasjoner gjort av piloter, både sivile og militære, men de lærte seg snart å holde tett siden det bare skapte problemer for dem. De rett og slett lot være å rapportere.

”Alt dette tyder på at det pågår en mørklegging”, sier han til meg når vi vandrer ut fra hotellet for en promenade på byen. Mitchell mener også at hele Project Blue Book var en eneste stor mørkleggings-

operasjon.

I løpet av noen timer vandrer vi rundt i et lett kjølig Interlaken, mens vi diskuterer alt fra den siste orkanen som kuttet strømmen og nesten rev av taket på ett av Ed Michells hus til hvordan den menneskelige bevisstheten kanskje kan nå betydelig forbi de seks sansene vi kjenner til i dag.

Når jeg spør han om hvordan han ser på alle dem som påstår at han og hans kamerater aldri har vært på Månen ser Ed Mitchell trøtt ut. I løpet av de dagene vi treffes får han det spørsmålet ved flere tilfeller og henviser kort til nettstedet badastronomy.com som tar opp og avliver alle mytene.

- Det sterkeste argumentet er at om det hadde vært en bløff, ville russerne aldri holdt tett om det! sier han avslutningsvis. Det pågikk et kappløp til Månen og de hadde aldri latt oss slippe unna med en slik bløff.

Man kan forstå hans irritasjon. Her har han som én av bare en håndfull menn gjennomført en historisk reise og så finns det dem som setter spørsmålsteget ved om den overhodet har funnet sted.

Første måneolympiaden

Foruten den sjelsettende opplevelsen på veien hjem til Jordan finnes det mange øyeblikk som Ed Mitchell aldri glemmer. Som da Apollo 14 rundet Månen og kom inn over baksiden som akkurat da viste seg å ligge helt i skyggen:

- Det er noe av det svarteste du kan tenke deg. Stjernene lyser sterkt, men uten Solens lys og Jordens lys blir det et enormt dyp.

Nede på selve måneoverflaten var arbeidsskjemaet tøft. Men sammen med Alan Shepard gjennomførte Ed Mitchell det som skulle bli den første måneolympiaden.

- Det var ganske improvisert. Alan hadde tatt med seg hodet til en golfkølle, så da vi var ferdig med alle våre gjøremål tok han frem klubbladet og skrudde det fast på et instrument, slo noen slag og traff til slutt. Selv lånte jeg en stav fra et instrument som målte solvinden og brukte den som et spyd som jeg kastet etter golfballen. Det var hele olympiaden! Et par slag med golfkøllen og et spydkast. Jeg kom noen desimetre lenger, så jeg er den første månemesteren!

Når vi skilles er det spørretime for innbyggerne i Interlaken. Mange kommer for å snakke med en ekte Apolloastronaut. Og selvsagt får han det obligatoriske spørsmålet om han virkelig har vært på Månen.

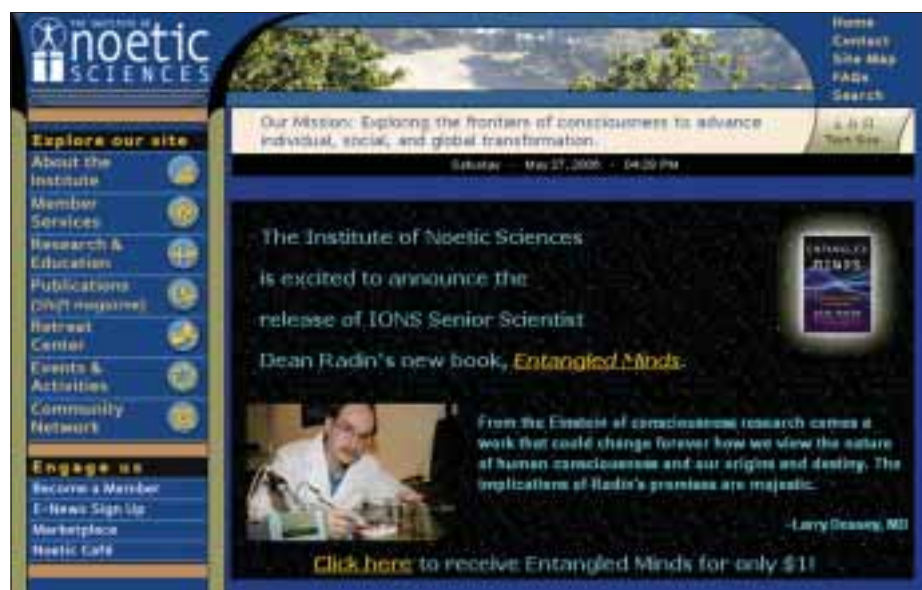
Det har han. □

Kilde:

UFO-Aktuelt, nr. 4 2005

Oversettelse:

Mentz Kaarbo

Hjemmesiden til The Institute of Noetic Sciences, grunnlagt av Ed Mitchell i 1973.

UFOer sett fra Apollo 11?

UFO-etterforskeren Pat Marcattilio har skrevet en oppsiktsvekkende e-post til tidsskriftet *Saucer Smear*. Ifølge Marcattilio har Buzz Aldrin (bildet), den andre astronauten på Månen i 1969, fortalt på Discovery Science TV Network, at han, Michael Collins og Neil Amstrong så og filmet to UFOer på reisen til Månen med Apollo 11, da de var omkring 320 000 kilometer fra Jorden. Aldrin brøt i TV-sendingen tilsynelatende 36 års taushet omkring dette emnet. I 1969 var astronautene imidlertid ikke innstilt på å føye UFO-beretninger til sine problemer

Aldrin uttalte i TV-showet den 25. oktober 2005: "Vi tre hadde ikke lyst til å buse ut med 'Hei Houston, vi har sett et eller annet som flyr ved siden av oss, og vi vet ikke hva det er. Kan dere fortelle oss hva det er?' Vi hadde ikke lyst til å gjøre det fordi vi visste at radiokommunikasjonen kunne høres av alle - og hvem vet, om en eller annen kunne ha krevet at vi måtte snu på grunn av aliens, eller hva grunnen nå kunne være. Så vi gjorde det ikke."

Verten i TV-showet sa: "Inntil i dag - hva det nå det enn var besetningen så - er det aldri blitt identifisert eller offisielt anerkjent."

Kilder:

Saucer Smear, 1. desember 2006/*UFO-Nytt*, nr. 2 2006

Harley Rutledge er død

Dr. Harley Rutledge, UFO-ekspert og tidligere professor og leder ved fysikk-instituttet ved Southeast Missouri State University, døde mandag 5. juni på et aldershjem i Missouri i en alder av 80 år.

Rutledge ble berømt over hele USA og etterhvert også i utlandet gjennom en organisasjon han startet i 1973, "Project Identification". Prosjektet var en respons på en rekke UFO-observasjoner som ble gjort nær Piedmont i Montana. I de neste seks årene tilbrakte Rutledge, sammen med studenter, forskere og amatørentusiaster 150 netter under åpen himmel i Franklin County på jakt etter UFOer. De benyttet kameraser, båndopptagere, teleskoper og instrumenter for å måle elektromagnetiske felt. Arbeidet var delvis finansiert av avisen *St. Louis Globe-Democrat*.

I 1981 publiserte han en bok kalt *Project Identification: The first Scientific Study of UFO Phenomena*, hvor det ble foretatt en vitenskapelig tilnærming med hensyn til å katalogisere UFO-aktiviteten. Han sporet hastighet, avstand og størrelse på objektene han fanget på video, og sa at han var forsiktig med å la sine egne hypoteser komme i veien for innsamlingen av data.

"Jeg vil ikke skremme noen, og den eneste måten å ikke gjøre det på er å prøve å forklare disse fenomenene", sa han i 1979.

"Jeg behandler UFO-rapporter som umerkede medisinske flasker. Jeg kan ikke ta medisinen uten merkelappen, men jeg kan putte den på hyllen inntil jeg har en merkelapp og sette på den."

I 1989 hevdet Rutledge å ha sett 164 UFOer i løpet av sitt liv. Ved slutten av sin forskningskarriere hevdet han også å ha 700 bilder av UFOer tatt av ham personlig eller av medarbeidere.

Hans berømmelse som lidenskaplig etterforsker av det ukjente gjorde at han var en ofte benyttet ekspert på CNN og sitert i en Time-Life bok om UFOer, samt en lærebok i astrologi. Han var også et livlig intervjuobjekt i radio.

Hans uoppfylte drøm var imidlertid å stå ansikt til ansikt med et romvesen.

"Jeg har sett omtrent alt som er å se, bortsett fra disse små

skapningene", sa han i et intervju i 1988.

Arbeidet som ble gjort i forbindelse med "Project Identification" var viktig for utviklingen av Prosjekt Hessdalen 10 år senere.

Rutledge ble ansatt ved fysisk institutt på Southeast Missouri State University i 1963. Han fungerte som leder av instituttet fra 1964 til 1982. Han trakk seg tilbake fra undervisning i 1992.

Dr. Art Soellner, en venn og kollega ved fysikk-instituttet, husker Rutledges evne til å forenkle vanskelig teori, spesielt for studenter som i utgangspunktet ikke var spesielt interessert i fysikk.

Soellner husker også at Rutledge var viktig i oppbygging av instituttet - fra fire ansatte da han begynte, til ni da han sluttet.

Harley Rutledge etterlater seg kone og fem barn.

Kilde:

Southeast Missourian, 6. juni 2006

Oversettelse og bearbeidelse:

Harald Søvik og Mentz Kaarbø

Harley Rutledge, 1926-2006.

Filmen fra Roswell avslørt som bløff

Av Mentz Kaarbø

11 år etter at den først ble vist er det nå klart at den omskrevne og omdebatterte "obduksjonsfilmen" virkelig var en bløff. Skulptør og dukkemaker John Humphreys sto frem i et avisintervju i april 2006 og innrømmet at han sto bak.

Den 5. mai 1995 ble en film av en "død utenomjordisk" vist i Museum of London under svært strenge sikkerhetsforanstaltninger. Dette var verdenspremieren på det som raskt fikk navnet "obduksjonsfilmen". Den viste hvordan noen leger arbeidet med å obdusere et vesen med seks tær og seks fingrer, et stort hode og to store svarte øyne. Selve arketypen for de "utenomjordiske" som er rapportert fra hele verden. Det så ut som filmen var tatt opp på et kjølerom på et sykehus og man kunne se hvordan legene tok ut flere organer fra kroppen i tillegg til å ta bort noe som lignet en beskyttelsesfilm fra vesenets øyne.

Obduksjonsfilmen ble presentert og markedsført av den britiske agenten og musikkprodusenten Ray Santilli. I begynnelsen av 1993 var Santilli i USA på jakt etter en gammel Elvis-film hos en kameramann. Denne mannen, som til dags dato ikke er navngitt, kun kalt "JB", fortalte at han også hadde en film fra 1947 som viste "obduksjonen av et fremmed vesen". Filmen var tatt opp i samband med at en flygende tallerken hadde styrtet utenfor Roswell i New Mexico.

Det viste seg – ifølge Santilli – å være 22 filmruller med flere forskjellige opptak: En undersøkelse av et vesen i et telt, to forskjellige obduksjoner, opptak fra krasjstedet, opptak av "kontrollpaneler" og "I-bjelker" med symboler og opptak av president Truman. Rullene utgjorde totalt ca. 2200 fot (ca. 670 meter).

Kameramannen hadde arbeidet for militæret og var tidlig i juni 1947 blitt tilkalt til obduksjonen og nedstyrningen. Han hadde sendt filmene til militæret, men de 22 rullene med 16 mm film var det "problemer med", så han hadde beholdt dem for å få dem etterbehandlet. På tross av flere henvendelser til militæret svarte de aldri eller hentet de 22 rullene med film.

Santilli besøkte kameramannen og så filmen. Santilli sier at han straks ringte til Kodak, hvor han fikk vite at kodingen på kanten av filmen viste at filmrullene enten var fra 1927, 1947 eller 1967. En annen aktør, Bob Shell, som kom inn på et senere tidspunkt skal ha undersøkt deler av filmen (ikke kjemisk) og påsto at den må ha stammet fra 1947, blant annet på bakgrunn av kodingen.

Først hadde Santilli en avtale med Polygram om at de skulle kjøpe obduksjonsfilmen. Gary Shoefield fra Polygram reiste til USA, men møtte ikke kameramannen. Kameramannen påstod at han i mellomtiden var blitt syk og innlagt på sykehus.

Imidlertid gikk Polygram fra avtalen siden de var redde for de rettslige forholdene rundt filmen. Santilli ville selv kjøpe filmen, men hadde ikke pengene (USD 100 000). På forhånd solgte han derfor den ene av obduksjonsfilmene til samleren Volker Spielberg i Tyskland (senere Østerrike) og fikk dermed penger til å kjøpe filmen.

Filmen ble endelig kjøpt i starten av 1995. I mai 1995 ble noe av filmen vist i Museum of London for mediene, idet Santilli ønsket å selge rettighetene for å tjene penge på filmen. Som Santilli klart uttrykte det på dette tidspunktet: "We are in it for the money!".

Rettighetene ble deretter forhandlet med en rekke selskaper, deriblant TV2 i Norge og med Odd-Gunnar Røed som mellomledd. Den 28. august 1995 ble filmen offisielt vist i en hel rekke TV-utsendelser over hele verden. Salget av en video med hele obduksjonsfilmen startet også på denne datoen.

John Humphreys.

To glade gutter som gliser hele veien til banken. Gary Shofield (til venstre) og Ray Santilli. Hvor mye de har tjent på saken, vites ikke.

Ingen analyse

Filmen skapte sensasjon og debatten om filmens ekthet raser ennå; mottakelsen blant UFO-etterforskere og organisasjoner over hele verden var også blandet. Noen, blant dem UFO-NORGE, stilte seg skeptisk, men avventende. Andre mente at det meste på filmen virket tvilsomt: Kameraføringen, rommets innredning, måten obduksjonen ble utført på, kameramannens måte å dokumentere hendelsen, Santillis uvilje mot å få filmen analysert, samt en rekke andre faktorer pekte alle nærmest entydig om en fersk produksjon og ikke en film fra 1947. Vanskeligheten var bare å kunne bevise det en gang for alle.

Det viste seg at Ray Santilli gjorde alt for å forhindre en virkelig kjemisk analyse av originalfilmen. UFO-Sveriges Clas Svahn snakket blant annet med Tony Amato, representant for Kodak i Rochester, som ifølge Santilli skulle bli den som gjennomførte analysen av originalfilmen. Men filmen nådde ham aldri og Kodaks navn kom bare til å bli anvendt som en slags garanti for filmens ekthet. Og på tross av at filmen utvilsomt ville vært en verdenssensasjon, om den viste seg å være ekte, ville kameramannen som

påstod å ha tatt den opp (den stadig anonyme "JB") ikke stå frem. Selv om han i noen sammenhenger har vært navngitt som Jack Barnett finnes etter hvert gode grunner til å mistenke at mannen aldri har eksistert. Et (dårlig) videoopptak av "JB" har Santilli nå innrømmet var svindel.

Avsløringen

Den 6. april i år gikk den britiske effektmakeren og skulptøren John Humphreys ut i avisen *Manchester Evening News* og uttalte at han i sin tid fremstilte dukken som ble anvendt i Santillis obduksjonsfilm. På videoopptaket spiller han legen, som skjærer i den "døde ufonauten". Med denne avsløringen bryter han det taushetsløftet som

han for mer enn 10 år siden gav Santilli. Opptaket ble gjort i januar 1995 i en leilighet i Camden, nord for London. Roswellfilmen ble tatt opp av Humphreys selv, Santilli og tre andre. Han brukte fire hektiske uker på å forme modeller i latex ut fra former i leire. Innvollene var sauehjerner i gelé, kyllingtarmer og knokleledd levert fra et lokalt slakteri "Vi tok opp filmen på svært kort tid og da vi var ferdige ødela vi alle modellene", forteller han til avisen. Også den såkalte vrakrest-sekvensen fra krasjstedet var "gjen-skapt" av Humphreys, inkludert utenom-jordiske symboler og kontrollpaneler med seksfinger grep. Det siste har Santilli innrømmet var en "kunstnerisk frihet fra hans side."

Fortsettelse på side 30

To utgaver av Alien Autopsy for salg. VHS til venstre og DVD.

Filmplakat for Alien Autopsy. Anthony McPartlin (til venstre) spiller Gary Shofield og Declan Donnelly spiller Ray Santilli. Filmen hadde premiere 7. april i år.

PRESSEKLIPP

Ved Mentz Kaarbø

Januar 2006

Aftenposten, 16.01.

UFO-selskap vil ha kloneforskere

Med tårer i øynene ba den sør-koreanske forskeren om unnskyldning for juks. Nå har han fått et tvilsomt jobbtillbud. Fallet har vært stort for Hwang Woo-suk. Han sto bak verdens første klonede hund - Snuppy -, var en av de mest fremtredende ekspertene på stamceller og en A-kjendis i sitt hjemland Sør-Korea.

Men så ble forskeren tatt for å ha bløffet og fabrikkert data. Hwang la seg fullstendig flat under en stor presse- konferanse i begynnelsen av januar.

Politiet gikk til razzia mot Hwangs hjem og kontor. Han ble fratatt offentlige utmerkelser og etterforskes for misbruk av statlige midler. Sør-Koreaneren tror imidlertid selv at han har en fremtid innenfor forskningen.

Det mener også det svært omstridte amerikanske selskapet Clonaid, som nå har gitt den fallerte forskerstjernen et jobbtillbud, melder *Korea Herald*. Clonaid hevder selv å ha klonet fem mennesker og mener blant annet at menneskene er skapt av romvesener.

Nå vil de ansette den skandaliserte forskeren til å hjelpe dem videre i dette arbeidet.

Selskapet ble grunnlagt av Rael (Claude Vorilhon), den selvutnevnte åndelige lederen av The Raelian Movement, som er verdens største UFO-organisasjon. - Dagens kloneteknologi er det første skrittet i jakten på evig liv. Straks vi kan kloner nøyaktige kopier av oss selv, vil det neste skrittet bli å overføre vår hukommelse og personlighet til de nyklonede hjernene, heter det i en uttalelse fra Rael.

Hwang har ikke kommentert om han vil si ja til jobbtillbudet.

Kommentar: Vi skal ikke stille oss i veien...

Mars

TV2 Nettavisen, 27.03.

Skole for UFO og E.T.

Hvordan skal du reagere hvis du møter E.T? Det er pensum på en skole i Russland

- Vi lærer folk hvordan de skal oppdage

flygende tallerkener, hvor man bør gå for å se en og hvordan du skal reagere hvis du møter et utenomjordisk vesen, reklamerer Tatiana Markova.

Hun er leder for Ufology-kommisjonen som står bak det som kalles UFO- og paranormalt college i Togliatti i Russland, skriver Ananova

Ifølge Markova skal UFO-interessen ha blomstret opp i området, etter at det ble funnet ringer i en kornåker. Og skolen insisterer på at de virkelig har noe å lære bort.

- Vi har studert mange av de mest populære rutene for flygende tallerkener og filmet fenomenene vi så. Vi har blant annet mye video av UFO-typen Belgisk triangel, som besøker byen vår ofte, sier Markova.

Kommentar: Det er kanskje på tide å sette opp et feltlaboratorium ala Hessdalen. Hvis påstandene holder mål, vel og merke.

April

Adresseavisen, 15.04.

Jakter på aliens

Avisen melder om et nytt teleskop som utelukkende skal konsentrere seg om å finne intelligent liv i rommet.

Åpningen av dette teleskopet representerer et av disse spesielle øyeblikkene i utforskningen av kosmos, sier Bruce Betts, prosjektleder for det såkalte SETI-teleskopet. SETI (Search for Extraterrestrial Intelligence) ble i forrige uke satt opp av The Harvard Smithsonian Center for Astrophysics i Oak Ridge Observatory i USA.

- Å sende lasersignaler gjennom rommet vil være en veldig logisk vei for andre intelligente vesener å forsøk å nå andre, sier Betts, til BBC. - Men fram til nå har vi ikke hatt teknologien som har gjort det mulig å fange opp slike signaler på tilfredsstillende måte.

SETI-teleskopet vil nå gjennomføre årbaserte scanninger av den delen av Melkeveien (vår egen galakse) som er synlig fra den nordlige halvkule. Teleskopet er spesiallaget og programmert til å oppfange signaler som ikke er typisk menneskelige.

Fram til nå har bruken av radioteleskop vært mest vanlig i jakten på utenomjordiske signaler, men Betts og hans team mener at det er mer naturlig å lete etter lyssignaler.

Kommentar: La oss håpe at de er mer heldige med dette opplegget enn den radio-baserte lyttingen, som så langt har holdt på i mer enn 45 år, uten resultater.

Varden, 18.04.

Såg UFO i Åmotsdal i påska

Astri Bjerkeskaug (54) og mannen Bjørn (55) gjorde store augo då dei køyrde gjennom Åmotsdal laurdag: Over jordet bak landhandelen hang eit digert flygande fartøy.

- Det minna om noko eg aldri har sett andre stader enn i Donald Duck, fortel Astrid Bjerkeskaug til Varden.

Ho og ektemannen er heilt samstemde om kva dei såg ved 21.45-tida laurdag kveld. Det var eit sylinderforma fartøy med diameter på 10 – 15 meter. Det var om lag like stort i høgde som i diameter, og såg ut til å vere sett

saman av to delar. Toppen såg ut til å vere forma som ein kuppel og nederst på fartøyet var det fem – seks kraftige lyskastarar som sende konsentrert lys i kjepler rett ned mot bakken.

- Me kom køyrande fra Subø då me såg lyset. Eg spurde mannen min kva han trudde det var. "Det er vel eit slags fly," sa han, men lyset var altfor sterkt til det, fortel Astri Bjerkeskaug. For å finne ut kva det var svinger dei av vegen og stansar bilen ved bensinpumpene utanfor Groven Landhandel. Der stig dei ut av bilen og ser noko som slett ikkje liknar eit fly.

- 100 – 150 meter over bakken heng den sylinderforma gjenstanden stille i lufta. Det er heilt lydløst, og lyskjeglene lyser opp jordet 100 meter bak landhandelen med eit kraftig, gult lys. Eg måtte spørre mannen min om han såg det samme som oss. Han svara ja, fortel Astri.

Varden, 18.04.

Tror UFO var ballong

13 år gamle Kjetil Groven sendte opp en hjemmelaget varmluftsballong på bestefarens jorde bak Groven Landhandel i Åmotsdal påskeaften. Han tror UFOen Astrid og Bjørn Bjerkeskaug så samme sted ikke var noe fartøy fra verdensrommet, men at det var ballongen han.

Astrid Bjerkeskaug står derimot fast på

at dette ikke var noe en skoleelev kunne laget. Gjenstanden hun og ektemannen så var altfor stor og altfor lyssterk til det, mener hun. Hun forteller at hun også selv har vært med på elevforsøk med varmluftsballonger, men det hun så lørdagskvelden var noe helt annet.

NRK.no Østafjells, 18.04.

Saken omtales på NRK med presentasjon av de to observatørene.

Laagendalsposten, 19.04.

Kongsberg-gutt skapte UFO-hysteri

Trolig var det ballongen til Kjetil Groven (13) som forårsaket UFO-observasjonene i Telemark påskeaften.

Kongsberg-gutten Kjetil Groven (13) var på påskeferie i Åmotsdal i Telemark. Påskeaften sendte han opp en varmluftsballong drevet av en brennende tøyfille sammen med familien. På omtrent samme tid skal et Oslo-par som ferierte i samme område ha observert noe de mener er en UFO. Groven tror UFOen kan ha vært ballongen han sende opp.

– Både bestefar, onkel og flere i familien var med. Vi sendte opp ballongen omtrent på den tida “UFOen” ble observert. Den brennende tøyfillen lyste opp ballongen, men ikke med skarpt lys, sier Groven til Varden.

Oslo-paret sier til Varden at de tviler på at det var en ballong de så, da objektet de observert var vesentlig større.

Kommentar: På tross av observatørens tvil antar vi likevel at UFO-observasjonen har funnet sin naturlige forklaring. Saken omtales flere ganger i *Varden* i dagene fremover; siste artikkel den 24.04.

NRK.no Østafjells, 21.04.

I påsken ble en uidentifisert gjenstand filmet mens den ble observert på himmelen over Vinje.

Amatørfotograf Ivar Apeland sier at han flere ganger så det lysene objektet på himmelen.

– Jeg ble mer og mer forundret, det sto ikke stille, det gjorde små bevegelser, opp og ned, forteller Apeland.

I de siste ukene er det flere som har sett uidentifiserte gjenstander på himmelen i Vest-Telemark.

Jon Inge Hangen, formann i Grenland og Omegn Astronomiske Forening har sett UFO-filmen, og mener at han har en forklaring.

– Her ser vi Jupiter, den har en liten lysfleck nede til høyre for planeten. Jupiter har sterke måner, så det er nok det vi ser her, sier Hangen.

Kommentar: Det ser ut som også denne observasjonen kan arkiveres under IFO-

betegnelsen

Varden, 22.04.

Filmet lysende objekt

Amatørfotograf Ivar Apeland filmet i påsken en uidentifisert gjenstand mens den ble observert på himmelen over Vinje.

Kommentar: Samme sak som over, som altså har funnet sin naturlige forklaring.

Varden, 24.04.

Planlegger UFO-senter i Øyfjell

Innbyggerne i Øyfjell håper i framtiden å åpne et UFO-senter med egen landingsbane og stjerneblikkert. Også på Kongsberg har flere vitner observert en UFO påskeaften.

Lager UFO-senter

Etter at flere vitner har fortalt at de så et uforklarlig lysfenomen i Åmotsdalen påskeaften, mener borgermester i såkalte Øyfjell City, Ole Dalen, at observasjonene nå må tas på alvor. Han forteller at det sysles med ideen om å etablere et senter dedikert til de underlige hendelsene.

– Det er jo tydelig at det skjer mye her som ikke kan forklares. I tillegg til det som skjedde påskeaften, har det også vært en episode hvor en mann så et lysfenomen lande og senere lette i skogkanten. Folk her mener at det ikke bare er skrøner, og det ville være både morsomt og spennende å utnytte det som har skjedd med et eget senter, sier han, men har foreløpig ingen konkrete planer for hva sentret skal inneholde.

– Først må vi trekke folk til bygda med nye tomter. Men dette er spennende, og kanskje vi kunne bruke det på en måte som er morsomt for barn. En landingsbane og stjerneblikkerte ville kanskje være noen ideer vi bør se på, mener han.

Kommentar: Ole Dalen er avbildet, for sikkerhets skyld i pingvinkostyme (!), noe som gir ekstra kredibilitet til planene. Tilfredes!

Mai

Adresseavisen, 05.05.

Merkelig lysfenomen på bakklandet

En avlang, lysende gjenstand som lydløst gled over Bakklandet har omvendt Gunnar Viken. Før blåste han av alle UFO-historier. Etter 7. april tror han på dem.

– Jeg var ute og gikk aftentur med kona denne fredagskvelden, og omkring kl. 20.30 fikk jeg se en lysende gjenstand. Den kom svevende fra Bakklandet 15–20 meter over bakken. Den hadde kurs mot Vollabakken, forteller Gunnar Viken (78).

– Jeg sa til kona: “se på raketten”, men før hun fikk snudd seg var gjenstanden borte bak husene.

Viken beskriver det sølvskimrende ob-

jektet som 20–30 meter langt, med en avlang dråpeform. Foran var gjenstanden sylindrisk og omkring 1,3 meter i diameter. Han kunne se den tydelig i rundt to sekunder før den var borte. Gjenstanden avga lys, men ikke så kraftig at omgivelsene ble lyst opp.

Verdens Gang, 08.05.

Ingen bevis for romvesener

Ta det med ro, glem grønne menn. Det finnes ingen bevis for at det eksisterer utenomjordiske livsformer.

I alle fall hvis vi skal tro en hittil hemmeligholdt UFO-rapport fra det britiske forsvarsdepartementet.

Rapporten, som ble fullført i 2000 og stemplet “Secret: UK Eyes Only”, er nå offentliggjort.

Den fireårige og 400 sider tykke studien tar for seg spørsmålet mange stiller seg - er det noen der ute? Svaret ser ut til å være “nei”

– Det eksisterer ingen bevis som antyder at fenomenene som er sett, er fiendtlige eller under noen form for kontroll annet enn av naturkreftene, heter det i rapporten, ifølge BBC news sin nettside. Så hvis det ikke finnes grønne menn i flygende tallerkener, hvorfor er det så mange mennesker som mener at de har sett dem?

Meteorser ser ut til å spille en rolle.

– Anselige bevis eksisterer som støtter teisen at hendelsene nesten sikkert kan tilskrives fysiske, elektriske og magnetiske fenomener i atmosfæren, heter det i rapporten.

Fugleflokker

Og så er det selvsagt mer hverdagslige forklaringer som fly med spesielt sterke lys, merkelig formede ballonger og fugleflokker. For å nevne noen. Dermed er det tilsynelatende spiker’n i kista for UFOer - uidentifiserte flygende objekter.

Men ikke alle lar seg overbevise om at det finnes en såkalt naturlig forklaring på mystiske observasjoner i luften.

– Det er stadig noen som kommer med det som skal være forklaringen. Men UFO’er blir jo observert og rapportert likevel. De første ble sett i 1947 i USA, sier Ole Jonny Brønne, leder av UFO-Norge til VG.

Han legger til at det blir rapportert om UFOer i Norge nesten hver uke.

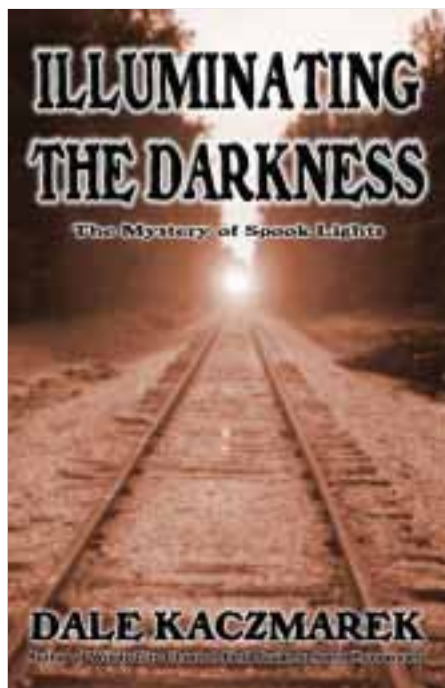
Det er ikke klart hvor mye tid og ressurs er det britiske forsvarsdepartementet har brukt på å studere himmelen de siste årene, men de planlegger ikke noen ny, dyptpøylende UFO-rapport.

Kommentar: Nyheten om den engelske rapporten har nådd VG. Og konklusjonen er klar. Se også omtale annet sted i dette nummer.

Fortsettelse på side 30

BOKANMELDELSER

Ved Mentz Kaarbø

Illuminating the Darkness

Dale Kaczmarek

Ghost Research Society Press, 2003

Rundt omkring i verden finnes det steder som er blitt kjent for sine spøkelseslys. Lys som observeres langs veier, over innsjøer eller i enden av jernbanespor. I denne boken forteller forfatteren, som omtaler seg selv som en veteran på området, om et hundretall av disse stedene. Han gjør det uten altfor ville spekulasjoner og faktisk uten å anvende betegnelsen UFO selv om han holder døren åpen for at disse spøkelseslysene kan bestå av energier som ennå ikke er helt forstått av vitenskapen.

Bokens virkelige verdi ligger i beskrivelsene av de mange stedene rundt omkring i verden, med fokus på USA, der lysfenomener av ulike slag viser seg mer eller mindre regelmessig. 38 steder utenfor USA, hvorav tre i Sverige (alle fra traktene omkring Nyköping og alle plukket fra Paul Deveraux' bok *Earth Light Revelations*). Hvert sted gis også en veibeskrivelse, noe som gir stedet lett å finne frem til for dem som vil se etter selv. Dessverre vrimler det også av steder der bare én observasjon er gjort, noe som gjør dem mindre interessante i denne sammenheng.

Men det finnes perler og mye nytt å oppdage. Som Waimea-lysene på Hawaii der vitnene påstår å ha hørt musikk i samband med lysenes opptreden, eller det røde lyset over Maple Lake i Illinois som stadig har dukket opp siden 1950-tallet. Her kan nysgjerrige bilister rett og slett stoppe ved innsjøens ene bredd for å beundre lyset på den andre siden, når det måtte passe å dukke opp. Man undres på hvor mange som har tatt seg bryet å kjøre rundt innsjøen for å forsøke å finne en forklaring.

Et antall av lysene sies å ha sin årsak i lenge nedgravde, og aldri oppdagete skatter eller personer som har møtt en voldsom og altfor tidlig død.

Flere av lysene, som Papineau-lysene i Illinois, bygger på legender som likner på svenskenes Martebo-lys på Gotland der en ulykksalig sjel sies å virre omkring lenge etter kroppens død. Beskrivelsene av et lys som beveger seg langt borte langs en rett vei gjennkjennes også. Kaczmarek omtaler også lys som han tror kan forklares av billys på lang avstand, feilbedømt til å være betydelig nærmere av forventningsfulle observatører. Ser man for eksempel på bildene fra Watersmeet i Michigan er likhetene med Martebos billys slående. Her utfører også forfatteren samme type test som UFO-Sveriges Inga-Lill Wallin gjorde på Gotland. Etter å ha forberedt seg grundig lar han sin bror kjøre en bil langs veien, først slik at strålekasterne (forlysene) synes, deretter med baklysene i synsretningen. "Resultatene var entydige", skriver Kaczmarek, "Lysene som folk har sett i over 20 år var uten noen som helst tvil strålekaster og baklys som gjennom terrengets utforming har dukket opp og forsvunnet på en mystisk måte."

Og han legger til: "Selv var jeg lettet, men (noe jeg kunne forutse) de fastboende i området var ikke enig med meg i mine konklusjoner."

Det er ikke særlig merkelig at de fleste spøkelseslysene viser seg i enden av en svært lang og rett vei, på en avstand som gjør dem svært vanskelig å kontrollere. På den avstanden kan det faktisk være snakk om hva som helst og det er få gjør noe for å undersøke enden av veien som kan ligge atskillige

kilometer borte. Men mytene vokser i takt med antallet observasjoner og med tiden blir det stadig vanskeligere å finne en forklaring som passer alle.

Illuminating the Darkness lever på de tilfellene der Kaczmarek har gjort sine egne undersøkelser, men er også interessant for øvrig så lenge leseren inntar en kildekritisk holdning. Dessverre skjemmes boken av dårlig korrektur (de australske Min-Min-lysene kalles på et sted nim-nim-lights, gegen-schein for gengenschein, for å ta to eksempler), dårlig bildegjengivelse som gjør kartene nærmest ubrukelige, og en vanskelig lesbar typografi som er blitt et amerikansk varemerke for billige utgivelser. Dessverre tar forfatteren de såkalte orbene på alvor og inkluderer dem i sin lange liste over merkelige lysfenomen på tross av at alle undersøkelser viser at de egentlig er små vanddråper opplyst av kameraets blits.

Selv om listen over steder med merkelige spøkelseslys kan synes imponerende, virker likevel mange av dem temmelig lite overbevisende, aldri etterforsket, kun plukket fra avisutklipp som de er. Andre virker mer interessante og ville sikkert ha godt av en ordentlig utredning. Gledelig nok er boken ikke spekulativ, men derimot opplysende og Kaczmarek gir inntrykk av å være en grundig etterforsker når han vel er på plass, siden han ikke rygger tilbake for en naturlig forklaring

CLAS SVAHN

UFO-Aktuelt nr. 1 2006/MDK

The Truth About Uri Geller

James Randi

Prometheus Books, 1982

Finnes det fremdeles mennesker der ute som tror at Uri geller – den berømte skjebøyeren og tankeleseren fra Israel – besitter overnaturlige evner, og at den vitenskapelige verden står som levende spørsmålstegn hver gang han demonstrerer sine merkevridgheter?

Ja, dessverre. Ikke alle

har hatt fornøyelsen av å lese James Randis bok *The Truth About Uri Geller*. Når man har gjort det finnes det ikke mange muligheter igjen for å tro at Geller benytter seg av overnaturlige krefter. Dette er definitivt ikke den første skeptiske boken fra Prometheus Books jeg har lest, men jeg har aldri noensinne lest en mer effektiv motbevisning av påståtte overnaturligheter. Randi, som selv er profesjonell tryllekunstner, viser på en like effektiv som morsom måte (ja, han har faktisk en del humor, ikke minst når han blir ironisk) hvordan Uri Geller egentlig ikke skiller seg fra andre tryllekunstnere og illusjonister. Det vil si, hva Geller har gjort på området skjevøyning, tankelesning og andre trikk er hverdagsmat for etablerte magikere. Forskjellen er bare at der Geller påstår å ha overnaturlige krefter erkjenner magikerne at selv de merkelige og mest uforståelige triks utføres med fullstendig naturlige, med andre ord *ikke* overnaturlige, metoder.

Geller er dyktig på det han gjør, det råder det ingen som helst tvil om, og om nå titusentalls mennesker verden over ROAS av hva han gjør, hvorfor skal man da kritisere det? Jo, for som Randi forklarer gang på gang, det er forskjell på å være en vanlig illusjonist og fremføre uforståelige – men ærlige – triks, og på å tjene grove penger på å gi seg ut for noe man ikke er. Magi handler om å lure mennesker, det er sant, men hva Geller gjør er at han utnytter menneskers godtroenhet til det ytterste. Og det finnes intet hederlig i å utnytte mennesker som er villig til blindt å tro på noe som beviselig ikke er sant.

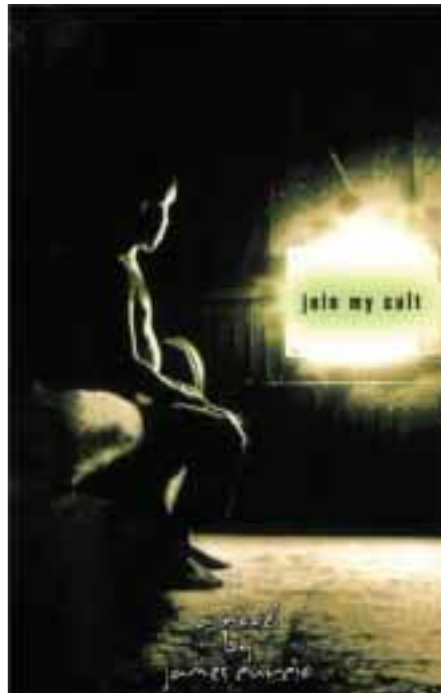
Et av bokens høydepunkter kommer på side 151 (side 205 i pocketutgaven som har tittelen *The Magic of Uri Geller as Revealed by The Amazing Randi*), der en artikkel fra det hebraiske ukebladet Haloam Hazeh fra 20. februar 1974 gjengis i sin helhet. Denne artikkelen, som tidligere aldri er blitt oversatt til engelsk, viser klart og tydelig at Geller har vært en bløffmaker fra første stund. En riktig "eyeopener" der blant annet Uri Gellers tidligere venninne og søster til hans første medhjelper Shipi, Hannah Shtrang, forteller om hvordan Uri og hennes bror samarbeidet for å få triksene til å fungere. Også Hannah selv hjalp Uri med hemmelige signaler under hans opptredener. En rekke venner og tidligere medarbeidere intervjues i artikkelen og alle forteller om hvordan Uri Geller har fusket og bløffet – selv om flere av dem påstår at Geller nok også kan ha overnaturlige krefter.

Det er særlig interessant å se hvordan fenomenet Uri Geller blir behandlet av media, og Randi forteller mengder av historier om hvordan aviser har vegret seg for å rapportere om Gellers mislykte opptredener, og

hvordan mennesker som har bestemt seg for å tro på noe tenker og agerer på en spesiell måte som bekrefter deres allerede forutinntatte meninger. Mennesker har en tendens til å se hva de vil se, og sjelden har det vist seg tydeligere enn i *The Truth About Uri Geller*.

Det eneste negative med boken er den svært dårlige kvaliteten på bildene, noe som er ytterst beklagelig da de har som funksjon å vise hvordan Geller går til verks når han viser sine "overnaturlige" evner.

STEFAN ISAKSSON
UFO-Aktuellt nr. 1 2006/MDK

Join My Cult!

James Curcio
NewFalcon Publications, 2004

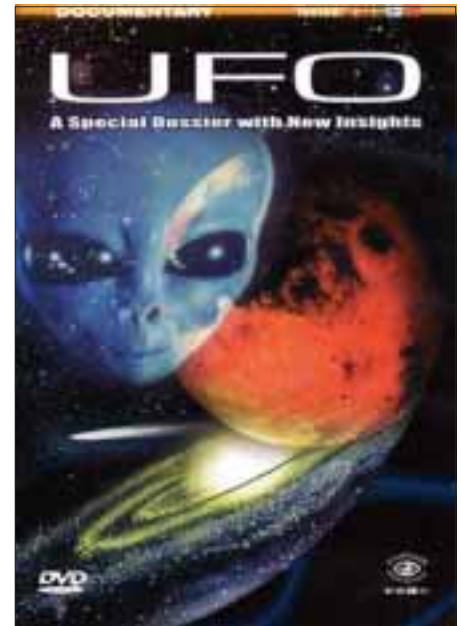
Jeg skulle ønske at jeg kunne ha forstått *Join My Cult!*, for om man skal dømme etter responsen den har fått på nettet og fra anmeldelser på Amazon.com så er det en fantastisk bok som etter alt og dømme kommer til å bli en kultklassiker og som er propfyllt av okkulte emner. Legg dessuten til stoff, magi og konspirasjonsteorier og du har en bok like merkelig som den er fantastisk. Det vil si, ifølge andre. For personlig forstod jeg ikke mye av hva de 284 sidene hadde å tilby. Det er ikke særlig kult å erkjenne, spesielt ikke ettersom jeg virkelig gjorde mitt beste for å forstå hva det var som utspilte seg på sidene. Og iblant forsto nesten jeg nesten hva som hendte. Jeg vet at det var en person som het Alexi, en som het Ken, en annen som gikk under navnet Jesus og ytterligere en som ble kalt Agent 139.

Men kanskje noen av karakterene kanskje var én og samme person? Og hva var egentlig virkelighet, og hva ble utspilt i et

drømmelandskap? Eller på andre astralnivåer? Hvem var det som sa hva, og hvorfor hendte det som hendte? Hvem var Mother Hive Brain, som ble nevnt med jevne mellomrom? Også videre, også videre. Går det an å skrive en anmeldelse om noe jeg ikke riktig har forstått? Var det en bra bok, eller en dårlig bok?

Den var kanskje bra. Eller forferdelig. Hva vet jeg? Merkelig var den i alle fall. Og ikke så rent lite heller.

STEFAN ISAKSSON
UFO-Aktuellt nr. 1 2006/MDK

UFO — En fascinerende gåte

DVD

Scanenter, 2005

Jeg satte meg til rette foran PCen for å se på en 60 minutters dokumentar om UFO som akkurat er kommet ut med svensk tekst. Den er laget av et italiensk TV-team og heter *UFO – A special dossier with new insights* (eller på norsk *UFO – En fascinerende gåte*). I følge baksideteksten studerer filmen UFO-gåten fra alle innfallsvinkler, så som historiske, tekniske, geografiske og statistiske og skal behandle de mest kjente sakene, inneha ekspertuttalelser og vise aldri tidligere offentliggjorte amatørvideoer.

La meg si følgende: At amatørfilmene aldri tidligere er vist overrasker ingen og det hadde vært like bra om de fortsatt hadde fått hvile i fred i den kontorskuffen de for anledningen hadde kravlet seg opp fra. Noen statistikk vises overhodet aldri, ekspertene glimrer ved sitt fravær (i stedet har man to totalt ukjente stakkarer som åpenbart er istykkerleste på science fiction, som babler om "lysvesener under marsoverflaten" og annet new age-vås som ikke en gang ville gått hjem i "Peace of mind"). Ingen andre innfallsvinkler enn ET-spoet gis mer enn

Fortsettelse på side 30

LESERBREV

SKRIV TIL: UFO-NORGE, v/Ole Jonny Brønne, Karl Staaffsvei 70, 0665 Oslo. E-post: ojb@ufo.no
Benyttede innlegg kan bli redigert med hensyn til omfang og lesbarhet.

Jeg leste for noen dager siden artikkelen din i siste *UFO* med tittel "Når UFO-observasjoner blir etterforsket av ufologer".

Jeg vil gjerne få lov til å komme med noen faktaopplysninger som korreksjon til et par ting du skriver i artikkelen:

Sitat fra artikkelen: "Innenfor en radius av et par mil ligger...Stonehenge; diverse kornsirkler som årlig har dukket opp de siste tiår, og den såkalte Wiltshire hesten."

Jeg har to kommentarer til sitatet:

1) Kornsirkler: De siste 10 årene har det framkommet relativt mye og god dokumentasjon på at kornsirkler har forekommet på flere kontinenter i århundrer.

Siden slutten av 1800-tallet og fram til 1970 ble det rapportert ca. 80 kornsirkler i England. Mange har vært omtalt i avisartikler, noen i intervjuer, og andre i diverse nyhetspamfletter og mindre tidsskrifter. Hvis du er interessert kan jeg sende deg kopi over av listene over alle disse rapporterte kornsirklene, samt kildehenvisningene til dem.

Det eldste fotografiet av en engelsk kornsirkel er fra 1932 i Sussex i Sør-England (det fulgte med en detaljert rapport om sirkelen). Det eldste kjente fotografiet fra andre land er fra Tyskland på 50-tallet.

Ellers er kornsirklene kjent fra andre verdensdeler gjennom nedskrevne legender og beretninger. Kornsirkler i gress på prærien i USA og Canada er kjent fra flere århundrer tilbake. Det siste året er det gjort spennende forskning på sørafrikanske kornsirkler, som etter Zuluenes beretninger har vært forbundet med en omfattende kult (se rapport av Andreas Müller her: <http://www.kornkreise-forschung.de/textCredoMutwa.htm>). De Sør-Afrikanske sirkelene har hatt ganske komplekse mønstre som ligner på dem man bl.a. finner i Europa i dag.

Det finnes også flere henvisninger til kornsirkler i skriftlige europeiske nedtegnelser. Den eldste fra Assenencourt i Frankrike i 1590 (referat fra hekseprosess) og den første med illustrasjon i en nyhetspamflett fra Hartfordshire i England i 1687. Flere av disse historiske kildene er gjengitt i boken *Kornsirkler, verdens vakreste mysterium*.

2) Kalkfigurer. I fylkene Wiltshire, Oxfordshire, Dorset og Hampshire finnes det 13 såkalte kalkfigurer (chalk figures), de fleste hester, men også andre figurer (du kan lese mer om dem her: <http://members.lycos.co.uk/oldalbion/hillfig/whitehor.html>). Den eldste stammer fra ca. 200 f. Kr. (Uffington white horse). Noen av dem er antakeligvis like gamle, men forandret senere, atter andre vet man er anlagt på 1700-tallet og 1800-tallet. Mye av grunnen i Sør-England er kalkavleiringer (tidligere havbunn). Figurene er laget ved at torv og jord er fjernet slik at den hvite kalkgrusen blir eksponert.

Med vennlig hilsen
EVA-MARIE BREKKESTØ
Norsk Kornsirkelgruppe
www.kornsirkler.org

Mine to første læserbrev i *UFO* nr. 2 og 3/2005 har ført til en **positiv** reaksjon og dette er jeg kisteglad for. Normalt hersker der lærrende tavshet og det siger jo noget om vor tids overfladiske levemåde, der sætter hjernedød underholdning i højsædet.

Den ene positive reaksjon peger på en samling af alvorligt tænkende borgere til en astronomisk forening, men i stedet for endnu en forening blandt mange, vil jeg anbefale et samarbejde mellem foreninger som www.gifnet.ch der netop forsøger, at samle de mange anstrengelser i verden, der som www.ufo.no eller www.difoet.dk eller utallige andre organisationer tilstræber, men hver for sig ikke kan råde den sovende befolkning op.

Altså ikke et nyt parti blandt mange, men et samarbejde hvor de enkelte foreninger ikke ændrer deres struktur og publikationer, så landessprog bibeholdes. De indgår dog i en større enhed som celler, der hvad der er yderst vigtig, **lærer af hinanden**. Netop en stor kreds af **oplyste** mennesker skal trække på samme hammel og muliggør nogle tiltag, der i dag overlades til eksperterne og for praktisk indsats vedkommende som f.eks. hjælpeorganisationer til privat tiggeri. Da mange af de tænkte afdelinger har en

åndelig baggrund, må religiøse personer lære at fatte en kosmisk filosofi eller blive ude.

Ligeledes må de forskellige ledere af de nuværende enkeltbevægelser underordne sig en fælles sag, så magtsyge psykopater på forhånd elimineres.

Jeg er godt klar over, at det er langt lettere og realistisk at starte en ny, astronomisk forening, der fokuserer på faren af meteoritnedslag og den fremtidige mulighed for at værges sig mod denne fare. Problemet er en ny bekymring ved siden af de allerede herskende. Vi kan begynde med dødsangsten, som fra tidernes morgen bruges af de fleste trosretninger til, at styre deres menigheder med. Vi kan fortsætte med pengesystemet, der animerer borgerne til at tjene flest mulige penge, uanset om det sker med arbejde eller bedrag, for at slippe for armoden. Også den påståede mangel på energi, vand, rent luft og dermed sundhed, rider mange som en mare og i nyere tid kom drivhuseffekten til. (Energi-, sundhedsproblemet og drivhuseffekten er beskrevet i tidligere læserbrev.)

Mit forslag er måske derfor kun en ønskedrøm, der umuliggøres af menneskers stridslyst og uformåen til at samarbejde. En egenskab, som de mægtige udnytter efter devisen: "Del og hersk".

Her kan jeg nævne en artikel, en af diføt's aktive forskere skrev i forrige "diføt-nyt". Det drejer sig om **livets opståen**, som den etablerede videnskab søger på asteroider eller under ekstreme fortidige begivenheder, hvor "urbraget" er et yndet skabelsesøjeblik, der skønt modsagt af mange alternative røster, stadig aflires. Den tysk-jødiske psykolog Wilhelm Reich, der for det tredje rige flygtede først til Norge og herefter til USA, fandt allerede dengang livets kilde – og blev måske derfor også i guds eget land forfulgt, ombragt og hans bøger på typisk inkvisitorisk vis brændt på bålet.

Nå, for at komme til potten, så har Jesper Overgaard lignende Reich og andre fortidige forskere, brugt noget komplet livløs materiale. Han udglødte noget strandsand og kastede det glødende materiale herefter i steriliseret vand. Ved betragtning af denne "døde" blanding kunne han med et kraftigt

mikroskop se et mylder af **bevægelige** blærer uden kerne. Man kan så gøre blærene til celler med kerner (og dermed arvemateriale), ved at fryse væsken ned og tø den op igen!

Jeg fortæller det her, fordi allerede til Pasteur's tid havde flere andre forskere gjort lignende opdagelser, men psykopaten Pasteur, bekæmpede sine kolleger så effektivt, at vi i dag kun husker hans metode, medens resten blev fejlet ind under gultæppet.

I vor verden skal der altså især holdes øje med de magtsyge psykopater, der er uden samvittighed.

De sad og sidder stadigt som lederne i politik, forskning, industri og trossamfundene.

Nu vil en gentagelse, eller helst mange underbygge Jesper Overgaard's iagttagelse – men selv har jeg ikke noget mikroskop og skrev derfor til en biolog i nabobyen, der pralede med flotte farvede fotografier af mikroskopprøver. Pudsigt nok snakkede han udenom problemet og da Jespers artikel kom i en landsdækkende avis, tog en af de ypperste eksperter straks til genmæle, i stedet for at gentage dette enkle eksperiment.

Den ovennævnte forening må arbejde for frigivelse af oplysninger om narko-, våben-, olie-, bank- og børskarteller, der udgør verdensmagten og forhindrer al fri udfoldelse af mennesket på Jorden.

Det drejer sig i grunden om "slavernes oprør" mod et økonomisk system og det nyværende pengesystem skal enten afskaffes eller ændres i en retning som allerede eksisterende organisationer kæmper for. **Alle idéerne** er allerede indeholdt i de forskellige foreningers vedtægter og **der mangler kun et samarbejde** eller en sammenslutning af alle de gode og intelligente kræfter!

Uden det nuværende pengesystem ville bank- og gaderøverier holde op. Tyverier kunne forebygges med undervisning i fængsler (kendt fra dansk/kanadiske tiltag) og andet (en lokal forening, jeg er medlem af) og dermed unge/kommende kriminelle undgås. Narko må og kan afskaffes når den økonomiske vinding fjernes og allerede skadete personer (gælder også alkohol) kan helbredes med den tidligere nævnte R.R. Rife-metode.

Men desværre fortsætter svineriet foreløbig, som man kan læse på netsiderne af www.bayclinic.dk eller www.vithushartz.k idet der blev advaret mod mobilstråling fra både telefoner og sendemaster i årevis, men nøglepersoner i sundhedsstyrelsen og patientforeninger, bagatelliserer eller sågar gør advarer tavse. Det lugter igen af bestikkelse, når der allerede findes "sikre" telefoner og teknik til beskyttelse mod sendemaster.

Man griber sig til hovedet, når man hører om den danske TDC-handel for 76 milliarder,

når man sammenligner med den tidligere nævnte forskning af dr. Hartmut Müller. Tandlægen V.T. Hartz mener, at medens der er fare for, at millioner af unge mennesker kommer i tidlig senilitet, de nordiske lande og især Danmark er **forsøgskaniner** i en udvikling, der i fremtiden vil umyndiggøre og topstyre hele samfundet med en slags hjernekontrol. Han oplyser hvor der allerede kan købes ufarlige (strålings sikre) mobiltelefoner.

I vores foreningsbibliotek har vi en tysk bog, der beskriver narkomarkedet lige fra opiumkrigen mellem Kina og England til vore dage. Statsledere har i samarbejde med Mafiaen tjent og tjener stadig styrtende med penge på borgernes elendighed, og dagens bagmænd er de samme, der i Curdors bog (tidligere nævnt) optræder som aktionærer i medicinalindustrien. De samme rige familier jordede allerede Tesla's frienergi og Royal Raymond Rifes mikroskoper og helbredsanlæg. Det er også de samme der undertrykker UFO-sagen og forvalter olie- og våbenindustrien. Forbrydelsen skriger til himlen og alle egoister har et strålende forbillede i disse magtige og meler deres egen kage til skade for alle os andre. I denne forbindelse kan jeg nævne netadressen www.murdersolved.com/index/1.htm der beskriver den sande version af mordet på J.F. Kennedy.

I et tysk UFO-blad læste jeg om pyramider i Bosnien, der har samme alder som en kort notits i en dansk avis bragte tidligere. Så ved siden af de kendte pyramider i Ægypten og Sydamerika har vi nu de mindre kendte fra Australien, Kina og England, samt dem som Thor Heyerdahl udgravede kort før sin død på Tenerife. Der skal nok komme mere af samme skuffe, som vi egentlig ikke måtte vide. Men små oplysninger gør ikke så meget, idet menneskers hukommelse er kort og bliver i morgen fyldt med andre sensationer.

Medens jeg selv (i forbindelse med studiet af kornkredse) har set den engelske pyramide og min søn fotograferet efterladenskaberne efter dem i Australien, så vrimler det med arkæologiske fund over hele kloden (og Månen og Mars med), som den forstokkede etablerede arkæologi ignorerer. Og dette til trods for det sviende nederlag, som den tyske arkæolog Heinrich Schliemann gav den, efter han havde udgravet det antikke Troja. Schliemann havde nemlig holdt fast ved, at den græske mytologi indeholdt nogle sandheder, som de mobbende kolleger anså for ammetuehistorier.

Jeg bad også engang en rejseleder, jeg mødte ved Gabs (tidligere nævnt dansk amatørforsker) om, at kigge på en hule i den høje Tatra (en bjergkæde i Slovakiet). Her

beskrev en tidligere modstandskæmper og professor i huletidsskriftet om et ophold, hvor han fandt en plastlignende, men med drypssten overtrukken silo, der efter hans mening repræsenterer en ældgammel teknisk installation. Bortset fra Erich von Däniken gider ingen, at kigge på sådant – så når man ikke alting gør selv – så sker der ingenting.

Til slut notitsen fra den danske avis Jyllandsposten, modtaget via pressebureauet Ritzau:

De første europæeres templer

London: Arkæologer har udgravet resterne af snevejs af templer i Centraleuropa, der vidner om en europæisk civilisation, som levede for 7000 år siden. Det er den hidtil ældste civilisation på kontinentet, skriver det britiske dagblad The Independent lørdag, hvor den offentliggør nyheden om fundet. Arkæologerne har lokaliseret kæmpemæssige monumenter i et netværk under marker og byer i det, der nu er Tyskland, Østrig og Slovakiet. Templerne blev opført mellem 4800 og 4600 år før vor tidsregning og er 2000 år ældre end Stonehenge i England og de ægyptiske pyramider. De omkring 150 templer af ler og træ vidner sammen med lange fælleshuse om en civilisation, som bestod af religiøse mennesker, der formentlig ernærede sig ved husdyrhold.

Med venlig hilsen, pensioneret maskingeniør, næstformand og bibliotekar i "diføt", samt medlem i flere tilsvarende, ind- og udenlandske foreninger

ALBERT HAUSER

Törring, Danmark

Filmen fra Roswell -

Fortsatt fra side 30

enkelte "grains of truth", men ikke mange – og neppe Ray Santilli. "Obduksjons filmen" med tilliggende herligheder bør en gang for alle være brakt ned på jorden. Og vel så det – six feet under.

Roswell-saken som sådan, uafhængig av filmen, henger også i en tynn tråd. Stadig flere etterforskere setter spørsmålstegn ved realiteten av denne. Vi venter i spenning på neste utspill i saken. □

Kilder:

UFO-Aktuellt, nr. 2 2006

www.ufo.dk (SUFOIs hjemmesider)

The Sunday Times, 16. april 2006

"The Alien Autopsy Film – It's all in the detail!" av Mark Roberts (pseudonym)

"Alien autopsy flim flam" av Philip Mantle *Wikipedia*, <http://en.wikipedia.org/>

BOKANMELDELSER

Fortsatt fra side 28

to minutter av filmens 45 minutter (akkurat, 45 minutter, på tross av at omslaget lover 60) og den geografiske spredningen består stort sett i at man påstår at en film fra Mexico City var tatt opp i Ukraina og at man kaller Hessdalen for "Essdalen" i undertekstene.

De siste fem minuttene blir akkurat det antiklimaks man som tilskuer har begynt å ane. Her har produsenten plagget inn bilder på DNA-strenger, solnedganger, dyr, litt romreiser og – faktisk! – to stakkars italiennere som forteller bruddstykker fra hver sin UFO-observasjon. Alt dette akkompagnert til en slags light-jazz og oppfordringer om at vi skal bry oss om vår arme Jord.

Jeg ble faktisk en smule imponert. Faktum er at denne DVD-skiven sannsynligvis er den absolutt verste jeg har sett innenfor emnet. Noen dokumentar er det absolutt ikke. I stedet har man fylt ut programmet med bilder fra alle hjørner i Universet, galaksene står som spyd i bakken og massevis av billige NASA-animasjoner krydrer den ellers smakløse skiven. Bilder og kommentartekst hører nesten aldri sammen og gjør det det, er det feil.

De to "ufologene" Antonio Barella og Marcello Valerio kommer absolutt ikke til å gå inn i UFO-historien etter sin innsats i denne elendige filmen. Ikke si at jeg ikke advarte dere.

CLAS SVAHN

UFO-Aktuelt nr. 1 2006/MDK

fri i minst 30 år, hevder regjeringen i London.

Vi Menn, nr. 22, 29. 05.

Tidsskriftet har omtalt avsløringen av obduksjonsfilmen i England. Det virker som journalisten Nils Petter Thuesen blander kortene: Selve historien om Roswell-nedstyrtningen (eller påstandene om det) "slås sammen" med avsløringen av filmen som et falsum. Dermed er også Roswell-saken brakt ned på jorden, en gang for alle. Selv om undertegnede stiller seg sterkt tvilende også til sistnevnte, er artikkelen et eksempel på tvilsom journalistikk. Thuesen har tidligere vært ansvarlig for skriverier av ymse kvalitet – både om UFO og andre emner – dette skrift er intet unntak. □

Filmen fra Roswell -

Fortsatt fra side 23

Humphreys sa at han hadde valgt å avsløre alt i samband med at han hadde laget en identisk dukke til en ny science fiction-komedie kalt "Alien Autopsy" (film) som hadde premiere dagen etter. Komedien er bygget på historien om filmen, og to programledere fra engelsk TV, kjent som Ant og Dec spiller hovedrollene.

John Humphreys har ellers laget dukker og figurer til spillefilmer som "Alexander" og "Charlie and the Chocolate Factory" og til TV-serien "Doctor Who".

Santilli fremdeles på banen

Selv om de siste sakens akter, om ikke tidligere så i alle fall nå, endelig skulle tilsi at hele Roswell-filmen (eller filmene) er svindel fra ende til annen, har Ray Santilli nylig kommet med en ny vri på historien. Han påstår nå at han ikke har løyet med hensyn til kameramannen, de innkjøpte rullene med film og autentsiteten bak hele historien. Han innrømmer kun at obduksjonen var en "rekonstruksjon" av noe som foregikk på originalfilmen, en film som ikke er tilgjengelig da den ligger trygt forvart i Tyskland (ikke lenger Østerrike...?) hos Volker Spielberg.

Det viste seg at da Santilli kom hjem til England med de 22 filmrullene ble mesteparten raskt og ugenkallelig ødelagt i kontakt med luft ved åpning av kassetten. Kameramannen hadde gjort en altfor dårlig jobb med å oppbevare rullene og da de ble åpnet etter nærmere 50 år var det bare 5% av filmmaterialet som overlevde. Dette skulle tilsvare rundt 4 minutter ved 24 bilder per sekund; som altså er deponert i Tyskland. Alt i følge Santilli.

Oppsettet på "rekonstruksjonen" var gjort etter hukommelsen etter kun én eller to visninger av originalfilmen (eller bilder fra den) og Santilli berømmer Humphreys for å ha gjort godt arbeid. Santilli sier også de fem presentene med originalfilm er klippet inn i rekonstruksjonen på flere steder, selv om verken han eller kompanjongen Gary Shoefield er i stand til å peke ut hvor.

Mer kritikk

En person ved navn Mark Roberts (for sikkerhets skyld et pseudonym) betviler at filmen kunne ha vært laget på så kort tid (ca. fire uker) og med så begrensede ressurser som Santilli og Gary Shoefield påstår. Ut fra sine erfaringer som spesialeffektmaker innen TV og film har han lang erfaring med at selv enkle scener og effekter tar lang tid å ta opp. Scener som vist i obduksjonsfilmen ville normalt ta flere måneder for oppsett og filming.

Roberts så også et TV-intervju med John Humphreys (sammen med Ray Santilli og Gary Shoefield), en dokumentar sendt på Sky One TV 4. april i år ledet av Eamonn Holmes. Der var det vist et kort næropptak av den såkalte originalfilmen, i hendene på Santilli. Roberts mente her å se at den synlige filmbiten måtte ha vært i såkalt Super 16 mm-format (blant annet kun én rad med perforering, samt ekstra stort bildeareal på filmremsen), et format som ikke ble tatt i bruk før 1969.

Roberts er også av den oppfatning at Humphreys opptrer "bundet" av Santillis og NNs tilstedeværelse i bakgrunnen. Det virker som om Humphreys ikke snakket sant.

Roberts stiller seg også kritisk til "JBs" håndtering av filmen fra 1947. Han mener det ville ha vært vanskelig å få stukket unna så mye film (2200 fot), i tillegg var den svært dårlig oppbevart det siste året i "JBs" varetekt. I følge Santilli åpnet kameramannen lokkene på filmboksene i 1992 og lot dem være åpne inntil de ble sendt til England året etter. Årsaken til denne merkelige handlingen er ukjent. Roberts stiller seg også sterkt kritisk til Santillis forklaring om at filmen "disintegrerte" ("filmene ble til svart pulver") og hans beskrivelse av måten den gjorde det på, umiddelbart etter mottak og oppakking. Det ble altså kun 5% ble igjen, noe som skulle tilsvare rundt 110 fot (34 meter).

Konklusjon

Om hva kan man trekke ut av alt dette? At både denne filmbiten og alt det andre er svindel fra ende til annen. Etter mer enn 10 år er det på tide å stikke fingeren i jorden. Det vil imidlertid fortsatt være noen få som klammer seg til håpet om at denne affæren innehar

Fortsettelse på side 29

PRESSEKLIPP

Fortsatt fra side 25

Ytterligere to aviser har omtalt rapporten:

Dagbladet, 08.05.

Ingen bevis på romvesen

Britisk etterretning offentliggjør UFO-rapport

Aftenposten, 08.05.

Det finnes ikke marsboere

En hemmelig britisk UFO-rapport konkluderer med at det ikke er bevis for at det finnes romvesener.

- Og NRK:

NRK.no, 15.05.06

Ingen UFOer over Storbritannia

Himmelen over Storbritannia har vært UFO-

Stoff mottas!

Redaksjonen tar gjene imot artikler, leserbrev, presseklipp, linker, og andre innlegg til tidsskriftet – helst pr. e-post eller på diskett.

Leserbrev som inneholder kritikk av navngitte personer må trykkes med fullt navn og adresse. Ellers kan anonymitet opprettholdes, forutsatt at redaksjonen mottar innleggene undertegnet og adressert. Lengden bør ikke overskride ca. 300 ord. Redaksjonen forbeholder seg retten til å forkorte innleggene.

Artikler og reportasjer bør ikke være lenger enn ca. 1500 ord, tilsvarende omtrent tre A4-sider skrevet med enkel linjeavstand og normal skrifttype. Vær ikke redd for språket – vi redigerer hvis det er nødvendig.

De fleste filformater kan benyttes. Vi tar også i mot tilhørende fotos/illustrasjoner, i de fleste formater. Bildetekster bør også utarbeides av forfatteren, selv om redaksjonen kan være behjelpelig med dette. Honorar kan ikke påregnes.

Ved postforsendelse: Ikke bestilte manuskripter og bilder som ikke benyttes returneres kun hvis ferdig frankert og adressert returkonvolutt er vedlagt.

Lesere som er interessert i å oversette artikler fra andre språk til norsk, bes kontakte redaktøren. Vi søker primært personer med gode kunnskaper i engelsk, tysk og fransk.

Husk vår informasjonsfolder

Hjelp oss å gjøre UFO-NORGE bedre kjent og skaffe oss flere medarbeidere og abonnenter ved å sende og dele ut foldere. Skriv til vår kontaktadresse, eller gå inn på www.ufo.no. Herfra kan du rekvirere evt. skrive ut foldere slik at de straks kan distribueres videre til mulige interesserte. Husk at du får et gratis abonnement når du har vervet fem abonnenter!

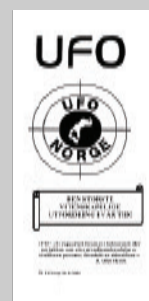
UFO-NORGE

Karl Staaffsvei 70

0665 OSLO

E-post: redaktor@ufo.no

Folder: www.ufo.no/filer/Ufonorge_info.pdf

UFO-NORGEs Støttefond

Grupper og foreninger som arbeider aktivt for en sak, behøver alltid midler. UFO-Norge er intet unntak. Mange oppgaver må utsettes på grunn av dårlig økonomi. Mye tas av egne midler, men dette begrenser selvfølgelig seg selv i lengden. Vi vet at svært mange interesserte abonnenter – og andre – ikke har tid og anledning til å arbeide aktivt i UFO-Norge selv. En måte dere likevel kan støtte oss svært meget på er å gi et beløp, stort eller lite, til UFO-Norges Støttefond.

Merk talongen:

Støttefondet

Konto: 2470 17 28854

Adresse:

UFO-NORGE

Karl Staaffsvei 70

0665 OSLO

Støtt Prosjekt Hessdalen og driften av den automatiske målestasjonen!

Vi trenger mer moderne utstyr for å komme enda nærmere svaret på gåten Hessdalen. Ikke minst er det behov for midler til drift av stasjonen. Arbeidet med målestasjonen har pågått i mange år, og prosjektleder og primus motor Erling Strand takker hjerteligst for særdeles velvillig praktisk og økonomisk bistand fra Høgskolen i Østfold, enkeltpersoner og institusjoner.

Driften av stasjonen medfører en del utgifter – og prosjektets kasse er igjen i ferd med å gå tom. Bare tellerskrittene ved overføringen av bilder fra stasjonen til Høgskolen i Østfold, der Strand er lektor, er en anstrengende utgift for Prosjekt Hessdalen. Vi oppfordrer derfor våre lesere og tilhengere til å gi

sitt bidrag – stort eller lite – til Prosjekt Hessdalen og derved sørge for fortsatt drift av dette svært viktige

Vennligst benytt følgende konto og adresse:

Prosjekt Hessdalen

v/Erling P. Strand

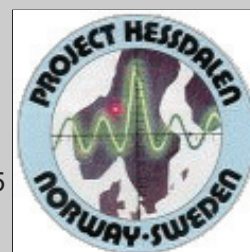
Bukkholmveien,

Ullerøy

1747 Skjeberg

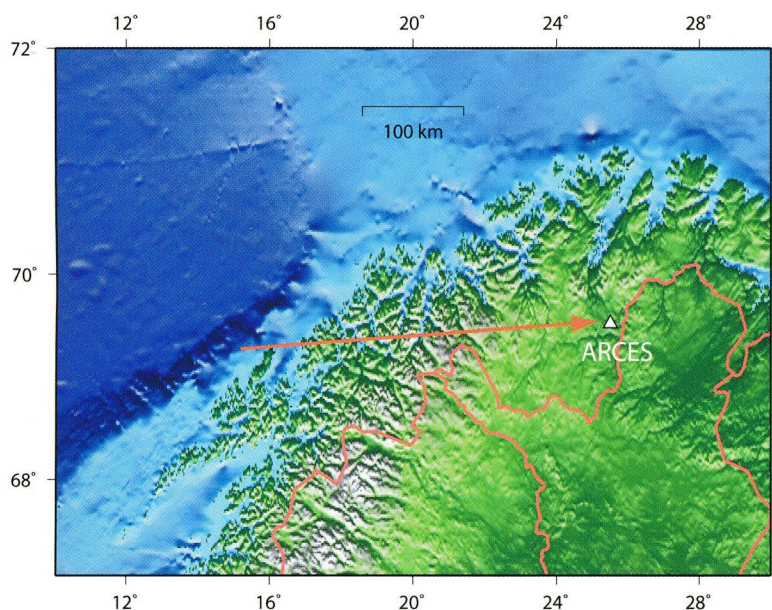
Postgirokonto: 0530 28 87545

På forhånd takk!

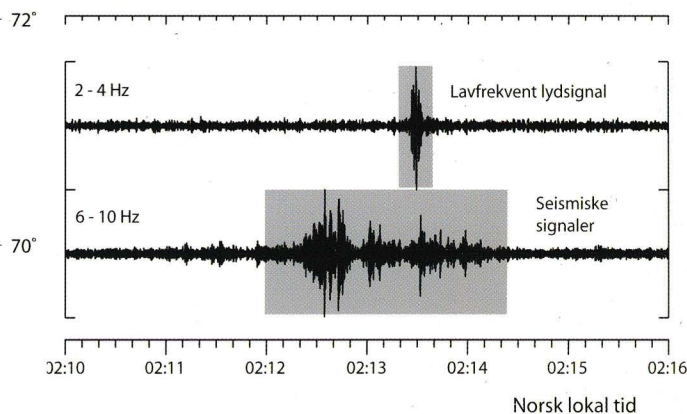

Returadresse: UFO NORGE, Karl Staaffsvei 70, 0665 OSLO

Rød pil viser ankomstretning for lavfrekvent lydsignal på ARCES arrayen

Observasjoner på ARCES arrayen i Karasjok den 7. juni 2006

Observasjoner fra NORSARs stasjon i Karasjok i Finnmark. Øverst ser vi lavfrekvente lydsignaler, nederst seismiske utslag. Målinger og graf: NORSAR

Retningen til lydsignalene observert av NORSARs stasjon i Karasjok. Måling og illustrasjon: NORSAR.

Eksepsjonelt meteoritt-nedslag i Nord-Troms

Natt til onsdag 7. juni skjedde det trolig suverent voldsomste meteoritt-nedslag i Norge i moderne tid. Kl. 02.05 kunne folk i nordlige deler av Troms og i vestlige deler av Finnmark observere en ekstrem ildkule som fór over himmelen på noen sekunder. Noen minutter senere nådde et intenst drønn bakken og vekket folk. I hvert fall ett sted dundret det slik at et hus ristet og gardinene i et åpent vindu ble blåst inn i rommet. NORSAR registrerte et kraftig lydfenomen på sin målestasjon i Karasjok og dessuten seismiske forstyrrelser

Det var midnattssol i området og objekter på himmelen må derfor lyse meget sterkt for i det hele tatt å være synlige. Objektet er beskrevet som en rødlig ildkule og lyste opp som en kraftig blitz. Lysstyrken må ha vært eksepsjonell. Etter hvert løsnat det mindre biter og objektet eksploderte.

Drønnet er meldt fra Kåfjord i nord til Nordreisa i sør. I sistnevnte område er det også observert spesielt kraftige lys- og lydfenomener, samt et mulig steinras som kan ha blitt utløst av meteoren.

I dagene etter hendelsen samlet Astrofysisk institutt i Oslo inn mest mulig informasjon for å undersøke hvor objektet kunne ha falt ned.

NORSAR registrerte en kraftig lyd kl. 02.13.25 på sin stasjon i Karasjok. Lyden kom fra en retning litt sør for vest. Det ble også observert en del seismisk aktivitet.

ENORME ENERGIER

Meteorsteiner kommer inn i Jordens atmosfære med enorm hastighet, gjerne rundt eller over 100 000 km/t. Steinene har da svært stor bevegelsesenergi og blir kraftig oppvarmet av luftmotstanden på sin ferd gjennom atmosfæren. Overflaten kommer gjerne opp i 5000 grader og fordampes. Dette forårsaker

lysfenomenet vi kjenner som en meteor sett fra bakken.

Små partikler brenner helt opp, men jo større de er jo lenger ned klarer de å trenge og jo sterkere lyser de. Dersom de er så store at de lyser minst 100 ganger sterkere enn fullmånen, kan de overleve helt ned til bakken slik at vi kan finne dem som meteoritter.

I Norge er det hittil funnet 13 meteoritter. De hittil siste ble funnet i Gloppen kommune i Nordfjord i 2001 og den største veide omkring 90 kg. Den ble funnet i Finnmark i 1904.

Objekter som er mye mer enn en meter store blir bremsset bare ganske lite av atmosfæren og kan treffe bakken med så stor energi at de kan lage et krater. Energien i meteorsteiner som er over en meter store kan sammenlignes med energien i en atombombe. Det er derfor godt mulig at sprengkraften i hendelen over Nord-Troms var den samme som om en Hiroshima-bombe skulle blitt sprengt over området.

Meteorsteiner er ikke radioaktive eller på andre måter farlige, men det er viktig for forskningen på disse at de blir liggende mest mulig uberørt.

Kilde:

Astronomi.no, 8. juni 2006